

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πρώτο τμήμα)

της 16ης Ιουνίου 2015*

«Κοινοτικό σήμα — Διαδικασία ανακοπής — Αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού λεκτικού σήματος POLYTETRAFLON — Προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα TEFLON — Έλλειψη ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος — Άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού (ΕΚ) 207/2009 — Τελικό προϊόν στο οποίο ενσωματώνεται δομικό στοιχείο — Χρήση του προγενέστερου σήματος όσον αφορά τα τελικά προϊόντα τρίτων — Υποχρέωση αιτιολογήσεως»

Στην υπόθεση T-660/11,

Polytetra GmbH, με έδρα το Mönchengladbach (Γερμανία), εκπροσωπούμενη από τον R. Schiffer, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), εκπροσωπούμενου από τον P. Bullock,

καθού,

αντίδικος κατά τη διαδικασία ενώπιον του τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ και παρεμβαίνουσα ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου,

EI du Pont de Nemours and Company, με έδρα το Wilmington, Delaware (Ηνωμένες Πολιτείες), εκπροσωπούμενη από τον E. Armijo Chánarri, δικηγόρο,

με αντικείμενο προσφυγή κατά της αποφάσεως του πρώτου τμήματος προσφυγών του ΓΕΕΑ της 29ης Σεπτεμβρίου 2011 (υπόθεση R 2005/2010-1), σχετικά με τη διαδικασία ανακοπής μεταξύ της EI du Pont de Nemours and Company και της Polytetra GmbH,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα),

συγκείμενο από τους H. Kanninen, πρόεδρο, I. Pelikánová και E. Buttigieg (εισηγητή), δικαστές,

γραμματέας: I. Dragan, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη το δικόγραφο της προσφυγής που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 30 Δεκεμβρίου 2011,

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως του ΓΕΕΑ, το οποίο κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 12 Απριλίου 2012,

* Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική.

έχοντας υπόψη το υπόμνημα αντικρούσεως της παρεμβαίνουσας που κατατέθηκε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 16 Απριλίου 2012,

έχοντας υπόψη την απόφαση της 13ης Ιουνίου 2012 να μην επιτραπεί η κατάθεση υπομνήματος απαντήσεως,

έχοντας υπόψη την τροποποίηση της συνθέσεως των τμημάτων του Γενικού Δικαστηρίου,

έχοντας υπόψη τα μέτρα οργανώσεως της διαδικασίας της 28ης Ιουλίου 2014,

έχοντας υπόψη ότι οι διάδικοι δεν υπέβαλαν αίτημα περί καθορισμού ημερομηνίας για τη διεξαγωγή επ' ακροατηρίου συζητήσεως εντός μηνός από της κοινοποιήσεως της περατώσεως της έγγραφης διαδικασίας και αποφασίζοντας, ως εκ τούτου, κατόπιν εκθέσεως του εισηγητή δικαστή και κατ' εφαρμογήν του άρθρου 135α του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, να καλέσει τους διαδίκους κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση,

κατόπιν της συνεδριάσεως της 4ης Νοεμβρίου 2014,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Στις 24 Ιουλίου 2007 η Polytetra GmbH, προσφεύγουσα, υπέβαλε αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος στο Γραφείο Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ), δυνάμει του κανονισμού (ΕΚ) 40/94 του Συμβουλίου, της 20ής Δεκεμβρίου 1993, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ 1994, L 11, σ. 1), όπως τροποποιήθηκε [και αντικαταστάθηκε από τον κανονισμό (ΕΚ) 78/2009 του Συμβουλίου, της 26ης Φεβρουαρίου 2009, για το κοινοτικό σήμα (ΕΕ L 78, σ. 1)].
- 2 Το σήμα η καταχώριση του οποίου ζητήθηκε είναι το λεκτικό σημείο POLYTETRAFLON.
- 3 Τα προϊόντα για τα οποία ζητείται η καταχώριση εμπίπτουν στις κλάσεις 1, 11, 17 και 40 κατά την έννοια του Διακανονισμού της Νίκαιας για τη διεθνή ταξινόμηση των προϊόντων και των υπηρεσιών ενόψει καταχωρίσεως των σημάτων, της 15ης Ιουνίου 1957, όπως αναθεωρήθηκε και τροποποιήθηκε, και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:
 - κλάση 1: «Χημικά προϊόντα προοριζόμενα για τη βιομηχανία, τις επιστήμες, τη φωτογραφία, τη γεωργία, την κηπουρική, τη δασοκομία· ακατέργαστα πλαστικά υλικά· μίγματα για πυρόσβεση· παρασκευάσματα για τη βαφή και τη συγκόλληση μετάλλων· κολλώδεις ουσίες για βιομηχανική χρήση»·
 - κλάση 11: «Συσκευές ανταλλαγής θερμότητας· θερμαντικές επιφάνειες· αυλοφόροι θερμοπομποί· συσκευές και συστήματα φωτισμού, θέρμανσης, παραγωγής ατμού, μαγειρέματος, ψύξης, αποξήρασης, αερισμού, διανομής ύδατος (υδροδότησης) και εγκαταστάσεις υγιεινής»·
 - κλάση 17: «Προϊόντα από ημικατεργασμένες πλαστικές ύλες, ειδικότερα θερμοσυρρικνούμενοι εύκαμπτοι σωλήνες, επιστρώσεις κυλίνδρων, κυματοειδείς εύκαμπτοι σωλήνες, επιστρώσεις σωλήνων φωτισμού, υαλοϋφάσματα, κεφαλόδεσμοι για τον ιδρώτα, πουργιά, μεταφορικές ταινίες από υαλοϋφάσματα, δαντέλες από υαλοϋφάσματα, ελασματοποιημένες πλάκες από υαλοϋφάσματα, νήματα, υφασμάτινα είδη, πτυσσόμενοι φυσητήρες, ακροφύσια εισαγωγής σύρμα

(συγκόλλησης, θερμοσυγκόλλησης) από πλαστικό· σύρμα συγκόλλησης και μεμβράνες συγκόλλησης από πλαστικό· πλαστικές επιστρώσεις· σύνδεσμος στεγανότητας· επιστρώσεις από φθοριωμένες πλαστικές ύλες· προϊόντα από ημι-κατεργασμένες πλαστικές ύλες· υλικά έμφραξης, στεγάνωσης και μόνωσης· εύκαμπτοι μη μεταλλικοί σωλήνες· καουτσούκ, γουταπέρκα, ελαστικό κόμμα, μαρμαρυγίας (μίκια) και προϊόντα από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· ημικατεργασμένα προϊόντα από φθοριωμένες πλαστικές ύλες, ειδικότερα από πολυτετραφθοραιθυλένιο (PTFE), ειδικότερα με τη μορφή πλακών, ράβδων, σωλήνων και μεμβρανών»·

— κλάση 40: «Επεξεργασία υλικών».

4 Η αίτηση κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στο υπ' αριθ. 9/2008 *Δελτίο κοινοτικών σημάτων* της 25ης Φεβρουαρίου 2008.

5 Στις 23 Μαΐου 2008 η EI du Pont de Nemours and Company άσκησε ανακοπή, δυνάμει του άρθρου 42 του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 41 του κανονισμού 207/2009), κατά της αιτήσεως με την οποία ζητήθηκε η καταχώριση του επίμαχου σήματος για τα προϊόντα που παρατέθηκαν στη σκέψη 3 ανωτέρω.

6 Η ανακοπή στηρίχθηκε στο προγενέστερο κοινοτικό λεκτικό σήμα TEFLON, το οποίο καταχωρίστηκε στις 7 Απριλίου 1999 υπ' αριθ. 432120, ανανεώθηκε στις 19 Νοεμβρίου 2006 για προϊόντα και υπηρεσίες που εμπίπτουν στις κλάσεις 1, 11, 17 και 40 και αντιστοιχούν, για καθεμία από τις κλάσεις αυτές, στην ακόλουθη περιγραφή:

— κλάση 1: «Χημικά προϊόντα προοριζόμενα για τη βιομηχανία, τις επιστήμες, τη φωτογραφία, καθώς και για τη γεωργία, την κηπουρική και τη δασοκομία· ακατέργαστες συνθετικές ρητίνες, ακατέργαστα πλαστικά υλικά· λιπάσματα (φυσικά ή χημικά)· μίγματα για πυροσβεστήρες· μέσα βαφής (σκληρύνσεως) και χημικά παρασκευάσματα για τη συγκόλληση μετάλλων· χημικές ουσίες για τη συντήρηση τροφίμων· ύλες βυρσοδεψίας· κόλλες για βιομηχανική χρήση»·

— κλάση 11: «Συσκευές και συστήματα φωτισμού, θέρμανσης, παραγωγής ατμού, μαγειρέματος, ψύξης, αποξήρανσης, αερισμού, υδροδότησης και εγκαταστάσεις υγιεινής»·

— κλάση 17: «Καουτσούκ, γουταπέρκα, ελαστικό κόμμα, αμίαντος, μαρμαρυγίας (μίκια) και είδη από αυτά τα υλικά μη περιλαμβανόμενα σε άλλες κλάσεις· προϊόντα από ημικατεργασμένες πλαστικές ύλες· προϊόντα από ημικατεργασμένες πλαστικές ύλες· εύκαμπτοι μη μεταλλικοί σωλήνες»·

— κλάση 40: «Επεξεργασία υλικών».

7 Προς στήριξη της ανακοπής προβλήθηκαν οι λόγοι που προβλέπει το άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', παράγραφος 2, στοιχείο γ', και παράγραφος 5, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', παράγραφος 2, στοιχείο γ', και παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009).

8 Στο πλαίσιο της διαδικασίας ανακοπής, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε διάφορα έγγραφα προς απόδειξη της φήμης του προγενέστερου σήματος για ορισμένα από τα προϊόντα που καλύπτονται από το εν λόγω σήμα.

9 Κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ανακοπής, η προσφεύγουσα υπέβαλε αίτημα αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως, κατά την έννοια του άρθρου 43, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 40/94 (νυν άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, του προγενέστερου σήματος, στο οποίο στηρίχθηκε η ανακοπή.

- 10 Σε απάντηση προς το αίτημα αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, η παρεμβαίνουσα παρέπεμψε σε έγγραφα σχετικά με τη φήμη του συγκεκριμένου σήματος και προσκόμισε επιπλέον στοιχεία προς απόδειξη της ουσιαστικής του χρήσεως.
- 11 Το τμήμα ανακοπών απέρριψε την ανακοπή με απόφαση της 14ης Σεπτεμβρίου 2010. Συγκεκριμένα, απεφάνθη ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που καλύπτονταν από τα αντιπαρατιθέμενα σήματα ήταν πανομοιότυπα. Αντιθέτως, έκρινε ότι υπήρχε μικρή ομοιότητα μεταξύ των επίμαχων σημείων σε οπτικό και φωνητικό επίπεδο και ότι τα εν λόγω σημεία ήταν διαφορετικά από εννοιολογικής απόψεως. Κατά συνέπεια, απέκλεισε την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως μεταξύ των αντιπαρατιθέμενων σημάτων. Επιπλέον, έκρινε ότι τα στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα αποδείκνυαν τη φήμη του προγενέστερου σήματος για ορισμένα από τα καλυπτόμενα από αυτό προϊόντα, ωστόσο, η ανακοπή δεν μπορούσε να γίνει δεκτή βάσει του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009, καθόσον δεν υπήρχε ομοιότητα μεταξύ των σημείων, που αποτελεί προϋπόθεση για την εφαρμογή της προαναφερθείσας διατάξεως. Δεδομένου ότι η ανακοπή απορρίφθηκε, το τμήμα ανακοπών απεφάνθη ότι δεν ήταν αναγκαίο να εξετάσει τα στοιχεία που προσκομίσθηκαν προς απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος.
- 12 Στις 15 Οκτωβρίου 2010 η παρεμβαίνουσα άσκησε προσφυγή κατά της αποφάσεως του τμήματος ανακοπών ενώπιον του ΓΕΕΑ, βάσει των άρθρων 58 έως 64 του κανονισμού 207/2009.
- 13 Με την από 29 Σεπτεμβρίου 2011 απόφαση (στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση), το πρώτο τμήμα προσφυγών του ΓΕΕΑ έκανε δεκτή την προσφυγή, ακύρωσε την απόφαση του τμήματος ανακοπών και, κάνοντας δεκτή την ανακοπή, απέρριψε την αίτηση καταχωρίσεως του σήματος για το σύνολο των επίμαχων προϊόντων και υπηρεσιών. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η παρεμβαίνουσα είχε αποδείξει τη χρήση του προγενέστερου σήματος για ορισμένα προϊόντα των κλάσεων 1, 11 και 17, ιδίως λαμβανομένου υπόψη του γεγονότος ότι το αντικολλητικό υλικό που η παρεμβαίνουσα διέθετε στην αγορά με το συγκεκριμένο σήμα είχε χρησιμοποιηθεί από διάφορες επιχειρήσεις στο έδαφος της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την παραγωγή προϊόντων ευρέος φάσματος και ότι το εν λόγω σήμα είχε εκτεθεί σε διαφημιστικά φυλλάδια και διαφημίσεις των λόγω προϊόντων κατά τρόπο προεξάρχοντα. Αντιθέτως, κατά το τμήμα προσφυγών, η χρήση του προγενέστερου σήματος δεν είχε αποδειχθεί για τις υπηρεσίες της κλάσεως 40. Επιπροσθέτως, το τμήμα προσφυγών έκρινε, όπως είχε κρίνει και το τμήμα ανακοπών, ότι το προγενέστερο σήμα έχαιρε εξαιρετικής φήμης σε διεθνές επίπεδο, ιδίως στο έδαφος της Ένωσης, για ορισμένα από τα προϊόντα για τα οποία είχε καταχωρισθεί. Το τμήμα προσφυγών απεφάνθη ότι τα προϊόντα και οι υπηρεσίες που καλύπτονται από το αιτούμενο σήμα ήταν εν μέρει πανομοιότυπα και εν μέρει κατά μεγάλο βαθμό παρεμφερή με τα προϊόντα που κάλυπτε το προγενέστερο σήμα ως προς τα οποία είχε αποδειχθεί η ουσιαστική του χρήση και ότι, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το τμήμα ανακοπών, τα αντιπαρατιθέμενα σημεία ήταν παρόμοια. Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών απεφάνθη ότι υπήρχε κίνδυνος συγχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009, καθόσον ορισμένες διαφορές σε οπτικό και φωνητικό επίπεδο ανάμεσα στα επίμαχα σημεία αντισταθμίζονταν από την ταυτότητα ή τον μεγάλο βαθμό ομοιότητας μεταξύ των επίμαχων προϊόντων. Υπό αυτές τις περιστάσεις, το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι παρείλκε η εξέταση της ανακοπής, καθόσον αυτή είχε στηριχθεί στο άρθρο 8, παράγραφος 2, στοιχείο γ', και παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

Αιτήματα των διαδίκων

- 14 Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
 - να καταδικάσει το ΓΕΕΑ στα δικαστικά έξοδα.

15 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα ζητούν από το Γενικό Δικαστήριο:

- να απορρίψει την προσφυγή·
- να καταδικάσει την προσφεύγουσα στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 16 Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα προβάλλει δύο λόγους ακυρώσεως, οι οποίοι αντλούνται, αφενός, από παράβαση του άρθρου 8, παράγραφος 1, στοιχείο β', του κανονισμού 207/2009 και, αφετέρου, από παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, και του άρθρου 15, παράγραφος 1, του ίδιου κανονισμού.
- 17 Πριν την εξέταση των λόγων ακυρώσεων, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει αναγκαίο να ελέγξει αυτεπαγγέλτως αν η υποχρέωση αιτιολογήσεως της προσβαλλόμενης αποφάσεως τηρήθηκε εν προκειμένω.

Επί της υποχρέωσης αιτιολογήσεως

- 18 Πρέπει να υπομνησθεί ότι, δυνάμει του άρθρου 75, πρώτη περίοδος, του κανονισμού 207/2009, οι αποφάσεις του ΓΕΕΑ πρέπει να αιτιολογούνται. Κατά τη νομολογία, η υποχρέωση αυτή έχει το ίδιο περιεχόμενο με την υποχρέωση που καθιερώνει το άρθρο 296, δεύτερο εδάφιο, ΣΛΕΕ και σκοπός της είναι να παρέχεται η δυνατότητα στους μεν ενδιαφερόμενους να γνωρίζουν τους λόγους που δικαιολογούν τη λήψη του μέτρου προκειμένου να υπερασπίζονται τα δικαιώματά τους, στον δε δικαστή της Ένωσης να ασκεί τον έλεγχο της νομιμότητας της αποφάσεως [βλ. αποφάσεις της 6ης Σεπτεμβρίου 2012, Storck κατά ΓΕΕΑ, C-96/11 P, EU:C:2012:537, σκέψη 86, και της 9ης Ιουλίου 2008, Reber κατά ΓΕΕΑ — Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli (Mozart), T-304/06, Συλλογή, EU:T:2008:268, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 19 Εν προκειμένω, μολονότι η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση, κατά την έννοια του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, όσον αφορά το προγενέστερο σήμα «όπως αυτό είχε χρησιμοποιηθεί στην αγορά» και ότι οι «ομοπολυμερείς και συμπολυμερείς ρητίνες, οι ταινίες και τα φινιρίσματα», ως προς τα οποία η παρεμβαίνουσα απέδειξε, στην καλύτερη περίπτωση, τη χρήση τους, εμπίπτουν στην κλάση 1, δεν προέβαλε λόγο ακυρώσεως αντλούμενο από ελλιπή ή εσφαλμένη αιτιολογία. Εντούτοις, η ελλιπής ή ανεπαρκής αιτιολογία αποτελεί παράβαση ουσιώδους τύπου, κατά την έννοια του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, και συνιστά λόγο δημοσίας τάξεως τον οποίο ο δικαστής της Ένωσης μπορεί και μάλιστα πρέπει να λαμβάνει υπόψη αυτεπαγγέλτως [αποφάσεις της 2ας Δεκεμβρίου 2009, Επιτροπή κατά Ιρλανδίας κ.λπ, C-89/08 P, Συλλογή, EU:C:2009:742, σκέψη 34, και της 27ης Μαρτίου 2014, Intesa Sanpaolo κατά ΓΕΕΑ — equinet Bank (EQUITER), T-47/12, Συλλογή, EU:T:2014:159, σκέψη 22].
- 20 Μετά την ακρόαση των διαδίκων κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση σχετικά με τον επαρκή χαρακτήρα της αιτιολογίας της προσβαλλόμενης αποφάσεως όσον αφορά την αντιστοιχία μεταξύ, αφενός, των προϊόντων ως προς τα οποία το τμήμα προσφυγών, βάσει των προσκομισθέντων από την παρεμβαίνουσα στοιχείων, έκρινε ότι είχε αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος και, αφετέρου, των προϊόντων για τα οποία καταχωρίστηκε το εν λόγω σήμα και στα οποία βασίσθηκε η ανακοπή, το συγκεκριμένο ζήτημα πρέπει να εξεταστεί αυτεπαγγέλτως. Συγκεκριμένα, αν η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιλαμβάνει συναφώς επαρκή αιτιολογία, το Γενικό Δικαστήριο δεν θα μπορέσει να ελέγξει τη νομιμότητα της κρίσεως του τμήματος προσφυγών στη σκέψη 28 της προσβαλλόμενης αποφάσεως όσον αφορά την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για καθένα από τα προϊόντα ως προς τα οποία έγινε δεκτό ότι το σήμα χρησιμοποιήθηκε ουσιαστικώς (βλ. σκέψη 26 ανωτέρω).

- 21 Σε σχετική ερώτηση που του υποβλήθηκε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το ΓΕΕΑ απάντησε ότι το τμήμα προσφυγών υποχρεούνταν καταρχήν να εξακριβώσει αν τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τις οποίες είχε χρησιμοποιηθεί το σήμα ενέπιπταν όντως στις κατηγορίες προϊόντων και υπηρεσιών για τις οποίες είχε καταχωρισθεί το εν λόγω σήμα, κατά τα οριζόμενα από τον κανονισμό 207/2009 και τις οδηγίες σχετικά με την εξέταση από το Γραφείο της αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως.
- 22 Το ΓΕΕΑ αναγνωρίζει ότι, εν προκειμένω, η προσβαλλόμενη απόφαση δεν περιέχει λεπτομερή αιτιολογία ούτε ανάλυση «ανά κατηγορία» για καθένα από τα προϊόντα ως προς τα οποία έγινε δεκτή η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος. Εντούτοις, κατά το ΓΕΕΑ, μολονότι η σχετική αιτιολογία στην προσβαλλόμενη απόφαση είναι μάλλον σύντομη, το τμήμα προσφυγών αξιολόγησε ενδελεχώς το σύνολο των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα, πράγμα που προκύπτει και από την προσβαλλόμενη απόφαση.
- 23 Εντούτοις, επιβάλλεται καταρχάς η διαπίστωση ότι είναι ανεπαρκώς αιτιολογημένη απόφαση η οποία, αφενός, καταλήγει στο συμπέρασμα ότι προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε ουσιαστικώς κατά την έννοια του άρθρου 42, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009 και, αφετέρου, δεν διευκρινίζει σε ποιον βαθμό τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία στηρίζουν το εν λόγω συμπέρασμα σε σχέση με καθένα από τα προϊόντα ή υπηρεσίες ή καθεμία από τις κατηγορίες προϊόντων ή υπηρεσιών ως προς τις οποίες έγινε δεκτό ότι το σήμα χρησιμοποιήθηκε ουσιαστικώς. Δεύτερον, πρέπει επίσης να επισημανθεί ότι η προαναφερθείσα διάταξη επιβάλλει να αποδεικνύεται από το τμήμα προσφυγών η αντιστοιχία μεταξύ των προϊόντων ή υπηρεσιών ως προς τα οποία το τμήμα προσφυγών κρίνει ότι αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση και του συνόλου ή μέρους των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε το συγκεκριμένο σήμα, ώστε να καθίσταται δυνατή η μεταγενέστερη εκτίμηση του κινδύνου συγχύσεως (βλ., υπό αυτή την έννοια, απόφαση *EQUITER*, σκέψη 19 ανωτέρω, *EU:T:2014:159*, σκέψη 27).
- 24 Συναφώς, τέτοιου είδους ασάφεια σε απόφαση του ΓΕΕΑ καθιστά, μεταξύ άλλων, αδύνατη την εξακρίβωση από το τμήμα προσφυγών της εφαρμογής του άρθρου 42, παράγραφος 2, τελευταία περίοδος, του κανονισμού 207/2009, κατά το οποίο «[α]ν το προγενέστερο κοινοτικό σήμα χρησιμοποιήθηκε για μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, τότε, για τους σκοπούς της εξετάσεως της ανακοπής, θεωρείται καταχωρισμένο μόνο για το μέρος αυτό των προϊόντων ή υπηρεσιών». Ειδικότερα, κατά πάγια νομολογία, από το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του εν λόγω κανονισμού προκύπτει ότι, αν ένα σήμα έχει καταχωρισθεί για μια κατηγορία προϊόντων ή υπηρεσιών αρκετά ευρεία ώστε να διακρίνονται εντός αυτής πλείονες υποκατηγορίες που μπορούν να θεωρηθούν αυτοτελείς, η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος για μέρος αυτών των προϊόντων ή υπηρεσιών συνεπάγεται προστασία, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, μόνο για την ή τις υποκατηγορίες στις οποίες ανήκουν τα προϊόντα ή οι υπηρεσίες για τις οποίες πράγματι χρησιμοποιήθηκε το σήμα, ενώ η απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος για τα εν λόγω προϊόντα ή υπηρεσίες καλύπτει κατ' ανάγκην, στο πλαίσιο διαδικασίας ανακοπής, ολόκληρη την κατηγορία αυτή [αποφάσεις της 14ης Ιουλίου 2005, *Reckitt Benckiser (España) κατά ΓΕΕΑ — Aladin (ALADIN)*, T-126/03, Συλλογή, *EU:T:2005:288*, σκέψη 45, και της 13ης Φεβρουαρίου 2007, *Mundipharma κατά ΓΕΕΑ — Altana Pharma (RESPICUR)*, T-256/04, Συλλογή, *EU:T:2007:46*, σκέψη 23].
- 25 Επομένως, στο τμήμα προσφυγών απόκειται να εκτιμήσει, σε περίπτωση κατά την οποία τα προσκομισθέντα αποδεικτικά στοιχεία της χρήσεως αφορούν μέρος μόνο των προϊόντων ή υπηρεσιών που εμπίπτουν σε κατηγορία για την οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα και στο οποίο στηρίζεται η ανακοπή, αν η κατηγορία αυτή περιλαμβάνει αυτοτελείς υποκατηγορίες στις οποίες εμπίπτουν τα προϊόντα και οι υπηρεσίες για τα οποία έχει αποδειχθεί η χρήση, οπότε θεωρείται ότι η απόδειξη της χρήσεως αφορά αποκλειστικώς την υποκατηγορία αυτή προϊόντων ή υπηρεσιών, ή, αντιθέτως, αν οι υποκατηγορίες αυτές δεν μπορούν να γίνουν δεκτές (βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση *EQUITER*, σκέψη 19 ανωτέρω, *EU:T:2014:159*, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 26 Εν προκειμένω, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 28 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος είχε αποδειχθεί για τα «χημικά προϊόντα προοριζόμενα για τη βιομηχανία: ακατέργαστες συνθετικές ρητίνες, ακατέργαστα πλαστικά υλικά: κόλλες για βιομηχανική χρήση» της κλάσεως 1, «συσκευές φωτισμού, θέρμανσης, παραγωγής ατμού, μαγειρέματος, ψύξης, αποξήρανσης, αερισμού, υδροδότησης και εγκαταστάσεις υγιεινής, συμπεριλαμβανομένων των συστημάτων διανομής, επεξεργασίας, καθαρισμού και φιλτραρίσματος νερού» της κλάσεως 11 και «προϊόντα από ημικατεργασμένες πλαστικές ύλες που προορίζονται για τον κατασκευαστικό τομέα: υλικά έμφραξης, στεγανοποίησης και μόνωσης: προϊόντα από ημικατεργασμένες πλαστικές ύλες» της κλάσεως 17, στα οποία στηρίχθηκε η ανακοπή.
- 27 Προκειμένου να αιτιολογήσει το συμπέρασμά του, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στις σκέψεις 22 έως 25 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι το παρασκευαζόμενο από την παρεμβαίνουσα πολυτετραφθοροαιθυλένιο (PTFE) χρησιμοποιούνταν, βάσει αδειών, ως επίστρωση σε ορισμένα τελικά προϊόντα τρίτων. Εν συνεχεία απέρριψε, στη σκέψη 26 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι η χρήση του εν λόγω σήματος δεν αποδείχθηκε για αυτά καθεαυτά τα τελικά προϊόντα τρίτων, για τον λόγο ότι η παραγόμενη από την παρεμβαίνουσα επίστρωση συνιστούσε αναπόσπαστο μέρος της συνθέσεως και της δομής των εν λόγω προϊόντων και ότι το συγκεκριμένο σήμα είχε εκτεθεί κατά τρόπο προεξάρχοντα στο διαφημιστικό υλικό που αφορούσε τα εν λόγω προϊόντα.
- 28 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στο πλαίσιο της συλλογιστικής του σχετικά με τα στοιχεία προς απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, το τμήμα προσφυγών ανέφερε απλώς, στη σκέψη 22 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η παρεμβαίνουσα διέθετε το PTFE στο εμπόριο σε διάφορες μορφές, ιδίως ως ρητίνη, εκμαγείο ρητίνης αποκτώμενο διά της συμπίεσεως κόκκων, λευκή σκόνη ή διάσπαση φθοριούχου πολυμερούς. Εντούτοις, τα εν λόγω προϊόντα δεν συγκαταλέγονται, αυτά καθεαυτά, μεταξύ των προϊόντων για τα οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα.
- 29 Ασφαλώς, οι «ρητίνες», ως «ακατέργαστες συνθετικές ρητίνες», συγκαταλέγονται μεταξύ των προϊόντων της κλάσεως 1 για τα οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα. Εντούτοις, είναι σκόπιμο να επισημανθεί ότι οι συνθετικές ρητίνες εμπίπτουν, ως ημιτελή προϊόντα, στην κλάση 17, βάσει της ταξινομήσεως της Νίκαιας. Εντούτοις, το τμήμα προσφυγών δεν διευκρίνισε αν οι ρητίνες που αναφέρονται στη σκέψη 22 της προσβαλλόμενης αποφάσεως είναι ακατέργαστα προϊόντα εμπίπτοντα στην κλάση 1, όπως τα καλυπτόμενα από το προγενέστερο σήμα, ή ημικατεργασμένα προϊόντα εμπίπτοντα στην κλάση 17 και, στη δεύτερη περίπτωση, σε ποια από τα εμπίπτοντα στην εν λόγω κλάση προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα αντιστοιχούν.
- 30 Επιπλέον, ακόμη και αν υποθεθεί ότι το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι το PTFE αντιστοιχούσε σε εμπίπτουσες στην κλάση 1 «ακατέργαστες συνθετικές ρητίνες» για τις οποίες καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα, δεν προκύπτει από την προσβαλλόμενη απόφαση ποια είναι η σχέση του συγκεκριμένου προϊόντος με άλλα προϊόντα εμπίπτοντα στην ίδια κλάση, ως προς τα οποία το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η ουσιαστική χρήση είχε αποδειχθεί.
- 31 Από την προσβαλλόμενη απόφαση δεν προκύπτει αν το τμήμα προσφυγών, μνημονεύοντας τις διάφορες μορφές του PTFE και τις επιστρώσεις ή την πρώτη ύλη που αποτελεί μέρος της συνθέσεως των διαφόρων προϊόντων, εννοεί το σύνολο ή μέρος των προϊόντων που εμπίπτουν στην κλάση 1 ή το σύνολο ή μέρος των προϊόντων που εμπίπτουν στην κλάση 17 για τα οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα.
- 32 Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όσον αφορά το συμπέρασμα στη σκέψη 26 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών δεν διευκρίνισε με σαφήνεια ποια από τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε το προγενέστερο σήμα και στα οποία στηρίχθηκε η ανακοπή αφορούσε το εν λόγω συμπέρασμα. Επιπλέον, στις σκέψεις 24 και 25 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών μνημόνευσε διάφορα τελικά προϊόντα τρίτων τα οποία περιέχουν

αντικολλητικές ουσίες της παρεμβαίνουσας, ήτοι ανθεκτικά στα κτυπήματα στερεωτικά γυάλινων λαμπτήρων και λαμπτήρων φθορισμού που χρησιμοποιούνται ως προστατευτικό στηθαίο, προστατευτικό επιφάνειας για δάπεδα κήπου, καλωδιακά συστήματα υψηλής θερμοκρασίας για αεριοστροβίλους, λιπαντικό για ποδήλατα και κερί για αυτοκίνητα, σωλήνες, δακτυλίου της κεφαλής ρακετών τένις, αεροστεγή ταινία για υδραυλικές εγκαταστάσεις, σπόγγους κουζίνας, πλαστικά προϊόντα που χρησιμοποιούνται σε φούρνους μικροκυμάτων, συσκευές και σκεύη κουζίνας. Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι κανένα από τα εν λόγω προϊόντα δεν συγκαταλέγεται μεταξύ των προϊόντων για τα οποία είχε καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα και στα οποία στηρίχθηκε η ανακοπή.

- 33 Επιπλέον, οι διευκρινίσεις που παρέσχε η παρεμβαίνουσα στην επ' ακροατηρίου συζήτηση, σε απάντηση ερωτήσεως του Γενικού Δικαστηρίου όσον αφορά τα ζητήματα που έθεσε συναφώς η προσφεύγουσα, δεν προκύπτουν από το σκεπτικό της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Από αυτό δεν προκύπτει, μεταξύ άλλων, αν οι «ομοπολυμερείς και συμπολυμερείς ρητίνες, οι ταινίες και τα φινιρίσματα», για τα οποία η παρεμβαίνουσα είχε προσκομίσει, προς απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως, ετήσιους κύκλους εργασιών, στους οποίους αναφέρθηκε και η προσφεύγουσα, συνιστούν ακατέργαστα προϊόντα της κλάσεως 1 ή ημικατεργασμένα προϊόντα της κλάσεως 17, ούτε ποια από τα προϊόντα για τα οποία είχε καταχωρισθεί το προγενέστερο σήμα κατασκευάστηκαν και διατέθηκαν στο εμπόριο ευθέως από την παρεμβαίνουσα με το προγενέστερο σήμα και ποια ήταν τα τελικά προϊόντα τρίτων ως προς τα οποία αποδείχθηκε η ουσιαστική χρήση του σήματος λόγω του ότι τρίτοι χρησιμοποιούσαν το συγκεκριμένο σήμα για τα προϊόντα τους, τα οποία ενσωματώνουν, στη σύνθεση και τη δομή τους, προϊόντα της παρεμβαίνουσας.
- 34 Ελλείψει σκεπτικού επιτρέποντος την εξέταση της νομιμότητας της προσβαλλόμενης αποφάσεως, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να προβεί σε ανάλυση βάσει αιτιολογίας μη συναγόμενης από την προσβαλλόμενη απόφαση. Ειδικότερα, στο ΓΕΕΑ απόκειται να εξετάσει την αίτηση καταχωρίσεως κοινοτικού σήματος και να λάβει τη σχετική απόφαση. Ακολούθως, στο Γενικό Δικαστήριο απόκειται να ασκήσει, ενδεχομένως, δικαστικό έλεγχο της κρίσεως του τμήματος προσφυγών στην εκδοθείσα από το ΓΕΕΑ απόφαση. Αντιθέτως, δεν απόκειται στο Γενικό Δικαστήριο να υποκαταστήσει το ΓΕΕΑ στην άσκηση των αρμοδιοτήτων που του έχουν ανατεθεί βάσει του κανονισμού 207/2009 [βλ., υπό την έννοια αυτή, απόφαση της 15ης Μαρτίου 2006, Αθηναϊκή Οικογενειακή Αρτοποιία κατά ΓΕΕΑ — Ferrero (FERRÓ), T-35/04, Συλλογή, EU:T:2006:82, σκέψη 22].
- 35 Επομένως, διαπιστώνεται ότι η αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως είναι ανεπαρκής, καθόσον δεν είναι δυνατό να συναχθεί από αυτήν σε ποιον βαθμό τα στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα και στα οποία βάσισε την κρίση του το τμήμα προσφυγών αποδεικνύουν την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για καθένα από τα προϊόντα για τα οποία είχε καταχωρισθεί το εν λόγω σήμα και στα οποία στηρίχθηκε η ανακοπή, ως προς τα οποία η ουσιαστική χρήση θεωρήθηκε αποδεδειγμένη.
- 36 Εντούτοις, η ανεπαρκής αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως δεν επηρεάζει, αυτή καθαυτήν, την περιεχόμενη, στη σκέψη 26 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, θεμελιώδη διαπίστωση την οποία αφορά το πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ότι η χρήση του προγενέστερου σήματος αποδείχθηκε όσον αφορά τα τελικά προϊόντα στον βαθμό που η παραγόμενη από την παρεμβαίνουσα πίστρωση αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της συνθέσεως και της δομής των τελικών προϊόντων τρίτων, έτσι ώστε να μπορεί η προσφεύγουσα να διατυπώσει, στο πρώτο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, αιτιάσεις όσον αφορά το συγκεκριμένο συμπέρασμα και να υπερασπισθεί τα δικαιώματά της. Η ανεπαρκής αιτιολογία της προσβαλλόμενης αποφάσεως δεν ασκεί επιρροή ούτε στην αξιολόγηση του αποδεικτικού χαρακτήρα των στοιχείων που προσκομίστηκαν προς απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος για τις «ομοπολυμερείς και συμπολυμερείς ρητίνες, τις ταινίες και τα φινιρίσματα», τα οποία αφορά το δεύτερο σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως. Επομένως, το Γενικό Δικαστήριο είναι σε θέση να ασκήσει έλεγχο νομιμότητας της προσβαλλόμενης αποφάσεως όσον αφορά τις προαναφερθείσες αιτιάσεις.

Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, και του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009

- 37 Η προσφεύγουσα προβάλλει καταρχάς ότι το τμήμα προσφυγών έλαβε υπόψη, κατά την αξιολόγηση της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, αποδεικτικά στοιχεία που δεν εμπίπτουν στην κρίσιμη περίοδο.
- 38 Τα λοιπά επιχειρήματα της προσφεύγουσας διαρθρώνονται σε δύο σκέλη.
- 39 Στο πλαίσιο του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που εμπίπτουν στην κρίσιμη περίοδο αποδεικνύουν, στην καλύτερη περίπτωση, τη χρήση του προγενέστερου σήματος για τις ταινίες, τις ομοπολυμερείς και συμπολυμερείς ρητίνες και τα φινιρίσματα, που χρησιμοποιούνται από τρίτους ως πρώτες ύλες, συστατικά ή δομικά στοιχεία των τελικών τους προϊόντων, και συγκεκριμένα, στην επιφάνεια των εν λόγω προϊόντων και όχι στα τελικά προϊόντα αυτά καθεαυτά.
- 40 Με το δεύτερο σκέλος, η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι η παρεμβαίνουσα προσκόμισε επαρκή και κατάλληλα αποδεικτικά στοιχεία προς απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος ακόμη και για τις ομοπολυμερείς και συμπολυμερείς ταινίες, τις ρητίνες και τα φινιρίσματα. Κατά την προσφεύγουσα, δεν μπορούν να ληφθούν υπόψη για την αξιολόγηση της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος αποδεικτικά στοιχεία που δεν φέρουν ημερομηνία ούτε στοιχεία στα οποία το προγενέστερο σήμα δεν απεικονίζεται «όπως χρησιμοποιείται στην αγορά».
- 41 Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα αμφισβητούν τα επιχειρήματα της προσφεύγουσας.
- 42 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση, καταρχάς, ότι από την αιτιολογική σκέψη 10 του κανονισμού 207/2009 προκύπτει ότι ο νομοθέτης εκτιμά ότι η προστασία του προγενέστερου σήματος δικαιολογείται μόνο στο μέτρο που αυτό έχει πράγματι χρησιμοποιηθεί. Το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009 προβλέπει ότι ο αιτών την καταχώριση κοινοτικού σήματος μπορεί να ζητήσει απόδειξη ότι έγινε ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος στο κράτος μέλος στο οποίο προστατεύεται κατά τη διάρκεια των πέντε ετών που προηγήθηκαν της δημοσίευσής της αιτήσεως της καθής η ανακοπή καταχωρίσεως σήματος [βλ. απόφαση της 27ης Σεπτεμβρίου 2007, La Mer Technology κατά ΓΕΕΑ — Laboratoires Goëmar (LA MER), T-418/03, EU:T:2007:299, σκέψη 51 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία].
- 43 Κατά τον κανόνα 22, παράγραφος 3, του κανονισμού (ΕΚ) 2868/95 της Επιτροπής, της 13ης Δεκεμβρίου 1995, περί της εφαρμογής του κανονισμού 40/94 (ΕΕ L 303, σ. 1), ο οποίος αποσαφηνίζει τις διατάξεις του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009, τα στοιχεία προς απόδειξη της χρήσεως αφορούν τον τόπο, τη χρονική διάρκεια, την έκταση και τη φύση της χρήσεως του προγενέστερου σήματος (βλ. απόφαση LA MER, σκέψη 42 ανωτέρω, EU:T:2007:299, σκέψη 52 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 44 Μολονότι δεν μπορεί να γίνει δεκτό, βάσει της έννοιας της ουσιαστικής χρήσεως, ότι ένα σήμα χρησιμοποιείται πραγματικά και ουσιαστικά σε συγκεκριμένη αγορά όταν η χρήση του είναι ελάχιστη και ανεπαρκής, εντούτοις η απαίτηση για ουσιαστική χρήση δεν αποσκοπεί στην εκτίμηση της εμπορικής επιτυχίας ούτε στον έλεγχο της οικονομικής στρατηγικής μιας επιχειρήσεως ούτε, ακόμη, στην προστασία μόνον των σημάτων που ανήκουν στις σημαντικές από απόψεως μεγέθους εμπορικές εκμεταλλεύσεις [βλ., υπό αυτή την έννοια, αποφάσεις της 8ης Ιουλίου 2004, Sunrider κατά ΓΕΕΑ — Espadafor Caba (VITAFRUIT), T-203/02, Συλλογή, EU:T:2004:225, σκέψη 38, και της 23ης Φεβρουαρίου 2006, Il Ponte Finanziaria κατά ΓΕΕΑ — Marine Enterprise Projects (BAINBRIDGE), T-194/03, Συλλογή, EU:T:2006:65, σκέψη 32].

- 45 Ουσιαστική χρήση σήματος υφίσταται οσάκις αυτό χρησιμοποιείται κατά τρόπο σύμφωνο με την ουσιαστική λειτουργία του, η οποία συνίσταται στην εγγύηση της προελεύσεως των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε, προς διευκόλυνση ή διατήρηση της εμπορευσιμότητας των προϊόντων και υπηρεσιών αυτών, εξαιρουμένων των συμβολικών του χρήσεων με αποκλειστικό σκοπό τη διασφάλιση των δικαιωμάτων που παρέχονται βάσει του σήματος. Συναφώς, η προϋπόθεση περί ουσιαστικής χρήσεως του σήματος απαιτεί το σήμα αυτό, όπως προστατεύεται στην οικεία επικράτεια, να χρησιμοποιείται δημόσια και έναντι των τρίτων (βλ. απόφαση LA MER, σκέψη 42 ανωτέρω, EU:T:2007:299, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 46 Ειδικότερα, κατά την εξέταση του ουσιαστικού χαρακτήρα της χρήσεως του σήματος σε μια συγκεκριμένη περίπτωση, απαιτείται συνολική εκτίμηση των στοιχείων που περιλαμβάνονται στον φάκελο της υποθέσεως, λαμβανομένων υπόψη όλων των κρίσιμων για τη συγκεκριμένη περίπτωση παραμέτρων. Η εκτίμηση της ουσιαστικής χρήσεως του σήματος πρέπει να στηρίζεται στο σύνολο των πραγματικών στοιχείων και περιστάσεων που είναι ικανές να αποδείξουν την πραγματική εμπορική εκμετάλλευσή του, ιδίως δε η χρήση του σήματος που ευλόγως θεωρείται, στον οικείο οικονομικό τομέα, ότι μπορεί να συμβάλει στη διατήρηση ή κατάκτηση μεριδίων αγοράς υπέρ των προϊόντων ή των υπηρεσιών που προστατεύει το σήμα, η φύση των εν λόγω προϊόντων ή υπηρεσιών, τα χαρακτηριστικά της αγοράς, η έκταση και η συχνότητα χρήσεως του σήματος (βλ. απόφαση LA MER, σκέψη 42 ανωτέρω, EU:T:2007:299, σκέψη 55 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 47 Τέλος, για την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως ενός σήματος δεν αρκούν πιθανότητες ή εικασίες, αλλά απαιτούνται συγκεκριμένα και αντικειμενικά στοιχεία που να αποδεικνύουν την πραγματική και επαρκή χρήση του σήματος στην οικεία αγορά (βλ. απόφαση LA MER, EU:T:2007:299, σκέψη 59 ανωτέρω και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 48 Κατά τον κανόνα 22, παράγραφος 4, του κανονισμού 2868/95, τα αποδεικτικά στοιχεία περιορίζονται καταρχήν στην κατάθεση δικαιολογητικών και απτών πειστηρίων όπως π.χ. συσκευασίες, ετικέτες, τιμοκατάλογοι, κατάλογοι, τιμολόγια, φωτογραφίες, αγγελίες στις εφημερίδες καθώς και γραπτές δηλώσεις για τις οποίες γίνεται λόγος στο άρθρο 78, παράγραφος 1, στοιχείο στ', του κανονισμού 207/2009 [απόφαση της 13ης Μαΐου 2009, SchuHPark Fascies κατά ΓΕΕΑ — Leder & Schuh (jello SCHUHPARK), T-183/08, EU:T:2009:156, σκέψη 25].
- 49 Ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να εξετασθεί ακριβώς υπό το πρίσμα των ανωτέρω εκτιμήσεων.
- 50 Εν προκειμένω, όπως προκύπτει από τις σκέψεις 6 και 7 της προσβαλλόμενης αποφάσεως και την ανάλυση των εγγράφων του φακέλου του ΓΕΕΑ, ο οποίος διαβιβάστηκε στο Γενικό Δικαστήριο σε απάντηση προς το αίτημα περί αποδείξεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, η παρεμβαίνουσα παρέπεμψε στα έγγραφα που προσκομίσθηκαν προς απόδειξη της φήμης του προγενέστερου σήματος τα οποία συνίστανται σε:
- απόσπασμα κειμένου ιστοτόπου στο οποίο παρουσιάζονται τα χαρακτηριστικά του PTFE·
 - μαρτυρία σχετική με το ιστορικό των δραστηριοτήτων της, τα προϊόντα και τις υπηρεσίες που η προσφεύγουσα διαθέτει στο εμπόριο με το σήμα TEFLON, τον ετήσιο κύκλο εργασιών όσον αφορά αντικολλητικά υλικά που διέθετε στο εμπόριο υπό το προγενέστερο σήμα στην Ευρώπη για τα έτη 1998 έως 2000 καθώς και ετήσια τέλη καταβληθέντα για άδειες χρήσεως των επιστρώσεων της για τα έτη 2003 έως 2006 και διαφημιστικές δραστηριότητες και δαπάνες, ιδίως, για τα έτη 2004 έως 2007·
 - αποσπάσματα από λεξικά διαφόρων γλωσσών στα οποία περιλαμβάνεται ο όρος «teflon»·

- δημοσκοπήσεις και εκθέσεις πραγματοποιηθείσες τον Ιούνιο, τον Ιούλιο και τον Νοέμβριο του 2001 καθώς και τον Ιούλιο του 2006 όσον αφορά τη γνώση εκ μέρους των καταναλωτών, ιδίως στο έδαφος των κρατών μελών, του σήματος TEFLON, των χαρακτηριστικών των προσδιοριζόμενων από το εν λόγω σήμα προϊόντων και των πιθανών χρηστών του·
 - κατάλογο των θυγατρικών της που ασκούν δραστηριότητες ανά την υφήλιο, ιδίως στο έδαφος της Ένωσης·
 - κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρήση του σήματος TEFLON βάσει των αδειών, υπό τον τίτλο «TEFLON Trademark Licence, Trademark Usage Rules» (άδεια του σήματος TEFLON, κατευθυντήριες γραμμές σχετικά με τη χρήση του σήματος), αποφάσεις δικαστηρίων των κρατών μελών όσον αφορά τις ένδικες διαφορές σχετικά με μη εξουσιοδοτημένη χρήση του εν λόγω σήματος καθώς και αποφάσεις του ΓΕΕΑ αναφορικά με τις ανακοπές που στηρίχθηκαν στο σήμα TEFLON·
 - ενδείξεις σχετικά με τον τρόπο αναπαραστάσεως του σήματος TEFLON και ετικέτες των προϊόντων που φέρουν το συγκεκριμένο σήμα·
 - διαφημιστικό υλικό και άρθρα από περιοδικά.
- 51 Επιπροσθέτως, η παρεμβαίνουσα προσκόμισε ενώπιον του ΓΕΕΑ επιπλέον αποδεικτικά στοιχεία, προκειμένου να αποδείξει ότι το προγενέστερο σήμα είχε χρησιμοποιηθεί ουσιαστικώς. Τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία συνίσταντο:
- στους κύκλους εργασιών που πραγματοποιήθηκαν κατά το διάστημα 2003-2008 στο έδαφος των κρατών μελών από τις πωλήσεις ομοπολυμερών και συμπολυμερών ρητινών, ταινιών και φινιρισμάτων με το σήμα TEFLON, καθώς και σε διαφημιστικές δαπάνες σχετικά με τα προϊόντα αυτά κατά το ίδιο διάστημα·
 - απόσπασμα κειμένου του ιστοτόπου της που παρουσιάζει τις διάφορες μορφές και τα χαρακτηριστικά των προϊόντων που πωλούνται με το σήμα TEFLON καθώς και των πιθανών χρήσεών τους·
 - πληροφορίες σχετικά με την ιστορία των φθοροπολυμερών, ιδίως του PTFE, όπως διατίθενται στο εμπόριο με το σήμα TEFLON, καθώς και τις πιθανές χρήσεις τους στους διάφορους βιομηχανικούς τομείς·
 - φυλλάδια και υλικό διαφημιστικού χαρακτήρα όσον αφορά τα προϊόντα που χρησιμοποιούν επιστρώσεις και δομικά στοιχεία προσδιοριζόμενα από το σήμα TEFLON·
 - πληροφορίες σχετικά με το «Licenced Applicator Program» (πρόγραμμα εγκεκριμένων εφαρμοστών) των καλυπτόμενων από το σήμα TEFLON προϊόντων καθώς και κατάλογο των εγκεκριμένων από αυτήν εφαρμοστών ή διαφημιστικά φυλλάδια όσον αφορά τη χρήση στα λοιπά προϊόντα των προϊόντων της προσδιοριζόμενων από το σήμα TEFLON.

Επί της κρίσιμης περιόδου

- 52 Εν προκειμένω, η υποβληθείσα από την προσφεύγουσα αίτηση καταχώρισεως κοινοτικού σήματος δημοσιεύθηκε στις 25 Φεβρουαρίου 2008. Ως εκ τούτου, το διάστημα των πέντε ετών που προβλέπει το άρθρο 56, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, ερμηνευόμενο σε συνδυασμό με το άρθρο 42, παράγραφος 2, του ίδιου κανονισμού, καλύπτει, όπως προκύπτει από τη σκέψη 21 της

προσβαλλόμενης αποφάσεως, το διάστημα από τις 25 Φεβρουαρίου 2003 έως και τις 24 Φεβρουαρίου 2008. Δεδομένου ότι το προγενέστερο σήμα ήταν κοινοτικό, τα έδαφος ως προς τα οποία ζητείται η απόδειξη της χρήσεως είναι τα εδάφη των κρατών μελών της Ένωσης.

- 53 Επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, όπως υποστηρίζει η προσφεύγουσα, ένα από τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία το τμήμα προσφυγών βάσισε την κρίση του ότι η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος αποδείχθηκε δεν εμπίπτει στην κρίσιμη περίοδο. Πρόκειται περί ενός ισπανικού περιοδικού, μνεία του οποίου γίνεται στις σκέψεις 22, 24 και 25 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το οποίο, δεδομένου ότι εκδόθηκε το 2002, δεν μπορεί να χρησιμοποιηθεί αυτό καθεαυτό ως αποδεικτικό στοιχείο της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος κατά το διάστημα από τις 25 Φεβρουαρίου 2003 έως και τις 24 Φεβρουαρίου 2008.
- 54 Εντούτοις, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, στο μέτρο που η διάρκεια της εμπορικής βιωσιμότητας ενός προϊόντος εκτείνεται εν γένει σε συγκεκριμένη περίοδο και η συνέχεια της χρήσεως αποτελεί ένα από τα στοιχεία που πρέπει να λαμβάνονται υπόψη προκειμένου να αποδειχθεί ότι η χρήση είχε αντικειμενικώς ως σκοπό την κατάκτηση ή τη διατήρηση μεριδίου αγοράς, έγγραφα τέτοιου είδους όχι μόνον ασκούν πράγματι επιρροή, αλλά πρέπει, εν προκειμένω, να λαμβάνονται υπόψη και να αξιολογούνται σε συνδυασμό με άλλα στοιχεία, καθόσον δύνανται να αποδείξουν a posteriori μια πραγματική και ουσιαστική εμπορική εκμετάλλευση του σήματος [βλ., υπό αυτή την έννοια, αποφάσεις της 13ης Απριλίου 2011, Bodegas y Viñedos Puerta de Labastida κατά ΓΕΕΑ — Unión de Cosecheros de Labastida (PUERTA DE LABASTIDA), T-345/09, EU:T:2011:173, σκέψη 32 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, και της 16ης Νοεμβρίου 2011, Buffalo Milke Automotive Polishing Products κατά ΓΕΕΑ — Werner & Mertz (BUFFALO MILKE Automotive Polishing Products), T-308/06, Συλλογή, EU:T:2011:675, σκέψη 65].
- 55 Επομένως, δεδομένου ότι το τμήμα προσφυγών δεν βάσισε την κρίση του όσον αφορά την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος μόνο στο ισπανικό περιοδικό που αναφέρθηκε στην σκέψη 53 ανωτέρω, αλλά έλαβε υπόψη το συγκεκριμένο στοιχείο από κοινού με άλλα πριν καταλήξει στο συμπέρασμα ότι η ουσιαστική χρήση του εν λόγω σήματος είχε αποδειχθεί, δεν υπέπεσε σε πλάνη όσον αφορά τα στοιχεία που συνεκτιμήθηκαν στο πλαίσιο της εν λόγω κρίσεως.

Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, όσον αφορά τη χρήση του προγενέστερου σήματος για άλλα προϊόντα πλην των «ομοπολυμερών και συμπολυμερών ρητινών, ταινιών και φινιρισμάτων»

- 56 Η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι τα αποδεικτικά στοιχεία που εμπίπτουν στην κρίσιμη περίοδο αποδεικνύουν, στην καλύτερη περίπτωση, τη χρήση του προγενέστερου σήματος για τις ταινίες, τις ομοπολυμερείς και συμπολυμερείς ρητίνες και τα φινιρίσματα, που εμπίπτουν «πιθανότατα» στην κλάση 1 και χρησιμοποιούνται από τρίτους ως πρώτες ύλες, συστατικά ή δομικά στοιχεία των τελικών τους προϊόντων, και συγκεκριμένα της επιφάνειας των εν λόγω προϊόντων και όχι των τελικών προϊόντων αυτών καθεαυτών. Η προσφεύγουσα διατείνεται ότι το προγενέστερο σήμα τοποθετείται στα τελικά προϊόντα τρίτων ως ένδειξη των δομικών στοιχείων τους, συμβάλλοντας κατά τον τρόπο αυτό στην προώθησή τους λόγω της ποιότητας της προσδιοριζόμενης από το σήμα TEFLON πρώτης ύλης, αλλά ότι αυτά καθευτά τα προϊόντα προσδιορίζονται και πωλούνται με το σήμα του παραγωγού. Κατά συνέπεια, η χρήση του προγενέστερου σήματος από τους εν λόγω τρίτους δεν αποτελεί, κατά την προσφεύγουσα, «χρήση για το τελικό προϊόν [των εν λόγω τρίτων]», αλλά για τα προϊόντα που παράγει η παρεμβαίνουσα, ήτοι τις ταινίες, τις ρητίνες και τις επιστρώσεις. Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, στον βαθμό που η ενδεχόμενη ομοιότητα μεταξύ πρώτης ύλης που χρησιμοποιείται ως συστατικό ή δομικό στοιχείο προϊόντος και του προϊόντος αυτού καθεαυτού είναι αμφισβητήσιμη, η χρήση σήματος για το εν λόγω προϊόν δεν μπορεί να συνάγεται από την απόδειξη της χρήσεώς του για την —ενδεχομένως παρεμφερή— πρώτη ύλη από την οποία αποτελείται.

- 57 Επομένως, κατά την προσφεύγουσα, η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος δεν αποδείχθηκε όσον αφορά τα προϊόντα των κλάσεων 11 και 17, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το τμήμα προσφυγών.
- 58 Το ΓΕΕΑ παρατηρεί ότι δεν είναι ασύνηθες και ότι μπορεί να θεωρηθεί ως παγκοίμως γνωστό γεγονός η χρήση δύο σημάτων για το ίδιο προϊόν, εκ των οποίων το πρώτο προσδιορίζει το προϊόν και το δεύτερο δομικό στοιχείο του εν λόγω προϊόντος, η παρουσία του οποίου μπορεί να επηρεάσει την επιλογή των καταναλωτών και να αποδειχθεί ακόμη και αποφασιστικής σημασίας. Το φαινόμενο αυτό είναι γνωστό στη θεωρία του μάρκετινγκ ως «σήμανση συστατικού» ή «υποείδος παράλληλης σημάνσεως (co-branding)».
- 59 Το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι το τμήμα προσφυγών εξέτασε ενδελεχώς τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα, από τα οποία προκύπτει ότι το σήμα TEFLON, ως μέσο προσδιορισμού της επιστρώσεως, χρησιμοποιείται σε διάφορα προϊόντα που παράγονται από τρίτους και ενσωματώνουν την επίστρωση αυτή στη σύνθεση και τη δομή τους, συνεπώς, πρέπει να επικυρωθεί η κρίση ότι η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος αποδείχθηκε για τα εν λόγω προϊόντα. Για τον λόγο αυτό, το ΓΕΕΑ υποστηρίζει ότι, λαμβανομένης υπόψη της ιδιαιτερότητας του τομέα στον οποίο εφαρμόζεται η «παράλληλη σήμανση» και, ως εκ τούτου, της υπάρξεως τμήματος της αγοράς αποτελούμενου από προϊόντα που τελούν σε σχέση ανταγωνισμού λόγω του είδους της επιστρώσεως που φέρουν, ορθώς έκρινε το τμήμα προσφυγών ότι το προγενέστερο σήμα, το οποίο προσδιορίζει «κυριολεκτικώς» ένα ιδιαίτερο είδος επιστρώσεως, κατέστη τελικώς «παράλληλο σήμα» των τελικών προϊόντων.
- 60 Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι η χρήση του προγενέστερου σήματος αποδείχθηκε για το σύνολο των προϊόντων που αναφέρθηκαν στη σκέψη 28 της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Διατείνεται ότι, στο μέτρο που οι ρητίνες, τα πλαστικά υλικά, οι κολλώδεις ουσίες, τα χημικά προϊόντα ή οι επιστρώσεις που παράγονται από αυτήν αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συνθέσεως και της δομής των τελικών προϊόντων τρίτων, τα οποία πωλούνται με το προγενέστερο σήμα, είναι δυνατό να βασισθεί η επίκληση της χρήσεώς του και στις προαναφερθείσες πωλήσεις. Η παρεμβαίνουσα υποστηρίζει ότι, στην επιχειρηματολογία της, η προσφεύγουσα συγχέει δύο διακριτές έννοιες, αφενός, την παραγωγή, και, αφετέρου, τη διάθεση των προϊόντων στο εμπόριο. Κατ' αυτήν, στο πλαίσιο της αξιολογήσεως της χρήσεως σήματος, πρέπει να εξετάζεται αν το προϊόν πωλείται με το επίμαχο σήμα, ανεξαρτήτως του αν ο δικαιούχος του σήματος κατασκευάζει μέρος του (μεταξύ άλλων, ρητίνες και επιστρώσεις) ή το σύνολο του εν λόγω προϊόντος ή αν το προϊόν πωλείται με ένα ή περισσότερα του ενός σήματα. Κατά την παρεμβαίνουσα, το γεγονός ότι ένα προϊόν μπορεί να προσδιορίζονται από πλείονα σήματα έχει επιβεβαιωθεί από τη νομολογία του Γενικού Δικαστηρίου.
- 61 Εν προκειμένω, όσον αφορά την απόδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, στη σκέψη 22 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η παρεμβαίνουσα διέθετε το PTFE στο εμπόριο με διάφορες μορφές. Το τμήμα προσφυγών έκρινε ότι η παρεμβαίνουσα ενεργούσε μέσω του «Licenced Applicator Program», τα μέλη του οποίου επελέγησαν λόγω των γνώσεων, της εμπειρίας και των επαγγελματικών τους ικανοτήτων κατά την εφαρμογή των επιστρωμάτων που φέρουν το σήμα TEFLON. Στις σκέψεις 24 έως 26 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, το τμήμα προσφυγών επισήμανε, παραπέμποντας σε διάφορα αποδεικτικά στοιχεία που είχε προσκομίσει η παρεμβαίνουσα, ότι πλείονες επιχειρήσεις της Ένωσης χρησιμοποιούσαν το προϊόν της παρεμβαίνουσας ως δομικό στοιχείο ή επίστρωμα στα προϊόντα τους, στα οποία περιλαμβάνονται «από μαγειρικά σκεύη έως αεροναυπηγική βιομηχανία, από αυτοκίνητα έως επεξεργασία ημιαγωγών, από καλώδια προορισμένα για τις επικοινωνίες έως υφάσματα».
- 62 Επιπλέον, όπως προκύπτει, πρώτον, από τη σκέψη 24 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, στην οποία γίνεται λόγος για «χρήστες που λειτουργούν βάσει άδειας», δεύτερον, από την ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου δικογραφία και, τρίτον, την απάντηση της παρεμβαίνουσας στη γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η παρεμβαίνουσα χορηγεί άδειες χρήσεως του σήματος TEFLON σε τρίτους που ενσωματώνουν τις πρώτες ύλες της ή τις επιστρώσεις της στα προϊόντα τους. Επομένως, ο δικαιούχος τέτοιου είδους άδειας μπορεί να διαθέτει το προϊόν της στο εμπόριο, όχι μόνο με το δικό

του σήμα, αλλά και με το σήμα TEFLON της παρεμβαίνουσας. Επιπλέον, η παρεμβαίνουσα επιβεβαίωσε την ακρίβεια των εν λόγω πραγματικών περιστατικών απαντώντας σε ερωτήσεις του Γενικού Δικαστηρίου κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση.

- 63 Το τμήμα προσφυγών απέρριψε το επιχείρημα της προσφεύγουσας ότι «δεν προσκομίσθηκαν αποδεικτικά στοιχεία της χρήσεως όσον αφορά τα τελικά προϊόντα», επισημαίνοντας, στη σκέψη 26 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι τα επιστρώματα που παράγει η παρεμβαίνουσα αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συνθέσεως και της δομής των τελικών προϊόντων τρίτων και ότι το προγενέστερο σήμα εμφανίζεται σε διαφημιστικά φυλλάδια και διαφημίσεις που αφορούν τα εν λόγω προϊόντα.
- 64 Ως εκ τούτου, το τμήμα προσφυγών κατέληξε στο συμπέρασμα ότι η χρήση του προγενέστερου σήματος στο έδαφος της Ένωσης είχε αποδειχθεί ως προς την κρίσιμη περίοδο όσον αφορά τα προϊόντα που αναφέρθηκαν στη σκέψη 26 ανωτέρω.
- 65 Συναφώς, επιβάλλεται η υπόμνηση ότι η ratio legis της απαιτήσεως περί ουσιαστικής χρήσεως του σήματος, ως προϋποθέσεως για την προστασία του σήματος από το δίκαιο της Ένωσης, έγκειται στο γεγονός ότι το μητρώο του ΓΕΕΑ δεν έχει χαρακτήρα πάγιο και στατικό και δεν παρέχει στον αδρανή δικαιούχο απεριόριστης διάρκειας μονοπώλιο επί του σήματος. Αντιθέτως και σύμφωνα με την αιτιολογική σκέψη 10 του κανονισμού 207/2009, το εν λόγω μητρώο πρέπει να αποτυπώνει πιστά τις ενδείξεις που χρησιμοποιούν πραγματικά οι επιχειρήσεις στην αγορά, προς διάκριση των προϊόντων και των υπηρεσιών τους στον οικονομικό βίο (βλ., απόφαση της 15ης Σεπτεμβρίου 2011, *centrotherm Clean Solutions* κατά ΓΕΕΑ — *Centrotherm Systemtechnik (CENTROTHERM)*, T-427/09, Συλλογή, EU:T:2011:480, σκέψη 24].
- 66 Λαμβανομένης υπόψη της επιχειρηματολογίας των διαδίκων, το ζήτημα κατά πόσον η απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος όσον αφορά τελικά προϊόντα τρίτων που ενσωματώνουν το παραγόμενο από την παρεμβαίνουσα δομικό στοιχείο, ταυτοχρόνως με άλλα σήματα των προϊόντων αυτών, αποδεικνύει την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος για τα τελικά προϊόντα για τα οποία το δεύτερο σήμα καταχωρίστηκε θα αξιολογηθεί υπό δύο σκοπιές. Αφενός, πρέπει να εξετασθεί αν το δομικό στοιχείο και το προϊόν στο οποίο αυτό ενσωματώνεται μπορεί να θεωρηθούν ότι εμπίπτουν στην ίδια κατηγορία προϊόντων, με αποτέλεσμα η απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος όσον αφορά τα τελικά προϊόντα τρίτων που περιέχουν το εν λόγω δομικό στοιχείο να αποδεικνύει την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος όσον αφορά τα τελικά προϊόντα για τα οποία αυτό καταχωρίστηκε. Αφετέρου, πρέπει να ληφθεί υπόψη η ουσιαστική λειτουργία σήματος, η οποία συνίσταται στον προσδιορισμό της εμπορικής προελεύσεως του προσδιοριζόμενου από αυτό προϊόντος.
- Επί του ζητήματος αν το δομικό στοιχείο και το προϊόν στο οποίο το πρώτο ενσωματώνεται ανήκουν στην ίδια κατηγορία προϊόντων
- 67 Κατά τη νομολογία, το άρθρο 42, παράγραφοι 2 και 3 του κανονισμού 207/2009 έχει την έννοια ότι σκοπός του είναι να αποφεύγεται η ευρεία προστασία μερικώς χρησιμοποιούμενου σήματος με μόνη αιτιολογία ότι έχει καταχωριστεί για ευρύ φάσμα προϊόντων ή υπηρεσιών. Υπό αυτές τις περιστάσεις, μόνο τα προϊόντα που δεν διαφέρουν ουσιαστικά από αυτά για τα οποία ο δικαιούχος του σήματος μπόρεσε να αποδείξει την ουσιαστική χρήση τους και τα οποία εμπίπτουν στην ίδια ομάδα που μόνον αυθαίρετα θα μπορούσε να διακριθεί κατ' άλλο τρόπο καλύπτονται από το σήμα αυτό (βλ., υπό αυτή την έννοια, απόφαση *ALADIN*, σκέψη 24 ανωτέρω, EU:T:2005:288, σκέψεις 44 και 46).
- 68 Εν προκειμένω, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι αντικολλητικές ουσίες με τις οποίες προμηθεύει η παρεμβαίνουσα τους πελάτες της υποβάλλονται, είτε από τους ίδιους τους πελάτες είτε από τις εγκεκριμένες από την παρεμβαίνουσα επιχειρήσεις, σε διαδικασία μεταποίησης, από την οποία προκύπτουν προϊόντα προοριζόμενα να πωληθούν στον τελικό καταναλωτή προκειμένου να

χρησιμοποιηθούν ως τέτοια. Υπό αυτές τις περιστάσεις, ακόμη και στις περιπτώσεις που τα τελικά προϊόντα τρίτων περιέχουν τις αντικολλητικές ουσίες της παρεμβαίνουσας ή αν η επίστρωσή τους παρασκευάζεται από τις εν λόγω αντικολλητικές ουσίες, τα τελικά προϊόντα διαφέρουν, τόσο λόγω της φύσεώς τους όσο και λόγω του σκοπού και του προορισμού τους, ουσιαστικά από τις αντικολλητικές ουσίες και δεν ανήκουν στην ίδια κατηγορία προϊόντων, η οποία μόνον αυθαίρετα θα μπορούσε να διακριθεί κατ' άλλο τρόπο κατά την έννοια της νομολογίας που αναφέρθηκε στη σκέψη 67 ανωτέρω [βλ., υπό την έννοια αυτή και κατ' αναλογία, απόφαση της 3ης Μαΐου 2012, Conceria Kara κατά ΓΕΕΑ — Dima (KARRA), T-270/10, EU:T:2012:212, σκέψη 53].

69 Επομένως, εν προκειμένω, από την απόδειξη της χρήσεως του προγενέστερου σήματος όσον αφορά τα τελικά προϊόντα τρίτων που περιέχουν δομικό στοιχείο παραγόμενο από την παρεμβαίνουσα δεν μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε ως προς τα τελικά προϊόντα για τα οποία αυτό καταχωρίστηκε. Το τμήμα προσφυγών δεν βάσισε το συμπέρασμά του στη σκέψη 26 της προσβαλλόμενης αποφάσεως σε εκτίμηση ικανή να αναιρέσει την εν λόγω διαπίστωση. Επομένως, το τμήμα προσφυγών εσφαλμένως έκρινε ότι η ουσιαστική χρήση του σήματος TEFLON είχε αποδειχθεί όσον αφορά τα τελικά προϊόντα.

– Επί της ουσιάς λειτουργίας του προγενέστερου σήματος

70 Από τη νομολογία που υπομνήσθηκε στη σκέψη 45 ανωτέρω προκύπτει ότι η ουσιαστική χρήση σήματος μπορεί να διαπιστωθεί μόνο όταν αυτό χρησιμοποιείται για τον προσδιορισμό της προελεύσεως των προϊόντων ή υπηρεσιών για τα οποία καταχωρίστηκε. Ενδεχόμενη αποδοχή του συμπεράσματος του τμήματος προσφυγών στη σκέψη 26 της προσβαλλόμενης αποφάσεως θα ισοδυναμούσε με το να γίνει δεκτό ότι τα τελικά προϊόντα παράγονται από την παρεμβαίνουσα καθώς και από τους πελάτες της, μολονότι αυτή δεν διατείνεται κάτι τέτοιο όσον αφορά την εμπορική τους εκμετάλλευση, ενώ τούτο δεν προκύπτει ούτε από τη δικογραφία (βλ., υπό αυτή την έννοια, απόφαση KARRA, σκέψη 68 ανωτέρω, EU:T:2012:212, σκέψη 54).

71 Αντιθέτως, όπως προβάλλει η προσφεύγουσα, από τη δικογραφία προκύπτει ότι το σήμα TEFLON χρησιμοποιείται από τρίτους προκειμένου να καταστεί εμφανής η παρουσία της παραγόμενης από την παρεμβαίνουσα πρώτης ύλης ή επιστρώσεως, και όχι προκειμένου το εν λόγω σήμα να αποτελέσει έναν σύνδεσμο προελεύσεως μεταξύ της παρεμβαίνουσας και του προϊόντος τρίτου, ή μεταξύ του εν λόγω τρίτου και του προϊόντος του.

72 Πράγματι, πρώτον, η παρεμβαίνουσα επισήμανε, σε απάντηση προς γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, ότι η χρήση του σήματος TEFLON από τρίτους υπέκειτο σε διάφορους όρους, σκοπός των οποίων ήταν, κατ' ουσία, να προμηθεύονται οι τρίτοι τις πρώτες ύλες της παρεμβαίνουσας είτε από την ίδια είτε από εγκεκριμένους από αυτήν εφορμιστές, οι οποίοι ζητούν για τα προϊόντα που κατασκευάζουν με τις εν λόγω πρώτες ύλες την έγκριση της παρεμβαίνουσας ή εφορμιστή εγκεκριμένου από αυτή και υπογράφουν σύμβαση παραχωρήσεως άδειας χρήσεως του εν λόγω σήματος. Επιπλέον, όπως προκύπτει από έγγραφο επισυναφθέν στην απάντηση με τίτλο «Trademark usage guidelines» (κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τη χρήση του σήματος), ο δικαιούχος της εν λόγω άδειας πρέπει να χρησιμοποιεί την ακόλουθη ένδειξη κατά την πώληση του προϊόντος του: «[Π]αρασκευασθέν και διανεμηθέν από [τον δικαιούχο της άδειας] ο οποίος είναι υπεύθυνος για την κατασκευή του παρόντος προϊόντος».

73 Δεύτερον, τα παραδείγματα όσον αφορά τον τρόπο χρήσεως του προγενέστερου σήματος που επικαλέσθηκε η παρεμβαίνουσα στις κατευθυντήριες γραμμές όσον αφορά τη χρήση του σήματος TEFLON βάσει αδειών, με τίτλο «TEFLON Trademark Licence, Trademark Usage Rules», τόσο τα περιλαμβανόμενα στη δικογραφία ενώπιον του ΓΕΕΑ, η οποία διαβιβάστηκε στο Γενικό Δικαστήριο, όσο και τα προβληθέντα σε απάντηση προς γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, καταδεικνύουν ότι η παρεμβαίνουσα με το εν λόγω σήμα επιδιώκει να προσδιορίσει τις επιστρώσεις, τις ρητίνες ή άλλες πρώτες ύλες ή δομικά στοιχεία και όχι την εμπορική προέλευση των τελικών

προϊόντων τρίτων που περιέχουν τις εν λόγω ύλες. Ειδικότερα, διευκρινίζεται ότι, για παράδειγμα, χρήση προγενέστερου σήματος που θεωρήθηκε αποδεκτή από την παρεμβαίνουσα προϋπέθετε τη χρήση όσον αφορά το τελικό προϊόν τρίτου μιας από τις ακόλουθες ενδείξεις: «Valves coated with TEFLON non-stick resin» (βαλβίδα με επίστρωση αντικολλητικής ρητίνης TEFLON), «TEFLON brand resin» (ρητίνη του σήματος TEFLON), «Wear resistance with TEFLON fluoropolymer» (αντίσταση στη φθορά με φθοριούχο πολυμερές TEFLON), «Valves lined with TEFLON industrial coatings» (διπλές βαλβίδες με βιομηχανική επίστρωση TEFLON) ή «I cook with pans that have TEFLON coating» (μαγειρεύω με κατσαρόλες που έχουν επίστρωση τεφλόν).

- 74 Επιπλέον, επισημαίνεται ότι το ΓΕΕΑ δέχεται ότι το σήμα TEFLON προσδιορίζει «κυριολεκτικώς» έναν ειδικό τύπο επιστρώσεως (βλ. σκέψη 59 ανωτέρω).
- 75 Τρίτον, από τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα ενώπιον του ΓΕΕΑ προκύπτει ότι το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε σε σχέση με τα τελικά προϊόντα τρίτων από κοινού με το ίδιο το σήμα του κατασκευαστή τους. Το ΓΕΕΑ και η παρεμβαίνουσα διατείνονται ότι πρόκειται περί «παράλληλης σημάνσεως» των εν λόγω τελικών προϊόντων.
- 76 Από τη νομολογία που επικαλείται η παρεμβαίνουσα, βεβαίως, προκύπτει ότι δεν υφίσταται κανένας κανόνας περί κοινοτικού σήματος ο οποίος να υποχρεώνει την ανακόπτουσα να αποδείξει ότι το προγενέστερο σήμα έχει χρησιμοποιηθεί μόνο του, ανεξάρτητα από οποιοδήποτε άλλο σήμα [αποφάσεις της 8ης Δεκεμβρίου 2005, Castellblanch κατά ΓΕΕΑ — Champagne Roederer (CRISTAL CASTELLBLANCH), T-29/04, Συλλογή, EU:T:2005:438, σκέψεις 33 και 34· της 21ης Σεπτεμβρίου 2010, Villa Almè κατά ΓΕΕΑ — Marqués de Murrieta (i GAI), T-546/08, EU:T:2010:404, σκέψη 20, και της 14ης Δεκεμβρίου 2011, Völk κατά ΓΕΕΑ — Marker Völk (VÖLKL), T-504/09, Συλλογή, EU:T:2011:739, σκέψη 100].
- 77 Εντούτοις, στις υποθέσεις επί των οποίων εκδόθηκαν οι αποφάσεις που αναφέρθηκαν στη σκέψη 76 ανωτέρω, τα σήματα που αφορούσαν το ίδιο προϊόν προσδιόριζαν την εμπορική του προέλευση, δυνάμει να επιτελέσουν, ως εκ τούτου, καθένα κατά τρόπο αυτοτελή, την ουσιώδη λειτουργία σε σχέση με αυτό. Αντιθέτως, εν προκειμένω, όπως επισημάνθηκε προηγουμένως, το προγενέστερο σήμα τοποθετείται στα τελικά προϊόντα τρίτων ως ένδειξη της παρουσίας δομικού στοιχείου παραγόμενου από την παρεμβαίνουσα, αλλά τα ίδια τα προϊόντα προσδιορίζονται πάντοτε από, και πωλούνται με, το ίδιο το σήμα του κατασκευαστή, το οποίο προσδιορίζει την εμπορική προέλευση του συγκεκριμένου προϊόντος.
- 78 Η προαναφερθείσα εμπορική πρακτική απηχεί τη βούληση των κατασκευαστών των τελικών προϊόντων, αφενός, να επισημαίνουν στους καταναλωτές ότι μεταποιούν τα τελικά προϊόντα που προσδιορίζονται από το σήμα TEFLON και, αφετέρου, να καθιστούν δυνατή για τους καταναλωτές την ταυτοποίηση του τελικού δημιουργού των εν λόγω προϊόντων (βλ., υπό αυτή την έννοια, απόφαση KARRA, σκέψη 68 ανωτέρω, EU:T:2012:212, σκέψη 55).
- 79 Τέταρτον, πρέπει να υπομνησθεί ότι, όπως προκύπτει από τη νομολογία, ο σκοπός της ουσιώδους λειτουργίας του σήματος στο πλαίσιο της αξιολογήσεως της χρήσεώς του, ήτοι του προσδιορισμού της προελεύσεως του προϊόντος ή της υπηρεσίας, είναι να παρασχεθεί η δυνατότητα στον καταναλωτή που αγοράζει το προϊόν ή την υπηρεσία που το σήμα προσδιορίζει, να προβεί, στο πλαίσιο μεταγενέστερης αγοράς, στην ίδια επιλογή, αν η εμπειρία αποβεί θετική, ή σε διαφορετική επιλογή, αν η εμπειρία αποβεί αρνητική [απόφαση της 27ης Φεβρουαρίου 2002, REWE-Zentral κατά ΓΕΕΑ (LITE), T-79/00, Συλλογή, EU:T:2002:42, σκέψη 26].
- 80 Εν προκειμένω, η χρήση του σήματος TEFLON όσον αφορά τα τελικά προϊόντα τρίτων δεν επιτρέπει τη διασφάλιση της ουσιώδους λειτουργίας του εν λόγω σήματος κατά την έννοια της νομολογίας που υπομνήσθηκε στη σκέψη 79 ανωτέρω όσον αφορά τα τελικά προϊόντα. Ειδικότερα, από τις περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως που επισημάνθηκαν στις σκέψεις 70 έως 78 ανωτέρω μπορεί να συναχθεί το συμπέρασμα ότι ο καταναλωτής είναι σε θέση να διακρίνει ευχερώς τις εμπορικές προελεύσεις, αφενός,

της αντικολλητικής ουσίας προσδιοριζόμενης από το σήμα TEFLON και, αφετέρου, του τελικού προϊόντος που προσδιορίζεται από το σήμα του κατασκευαστή. Αν η εμπειρία του καταναλωτή αποδειχθεί θετική όσον αφορά την επίστρωση ή άλλο δομικό στοιχείο του τελικού προϊόντος τρίτου προσδιοριζόμενου από το σήμα TEFLON, θα αναζητήσει αντίστοιχο προϊόν περιέχον το προσδιοριζόμενο από το συγκεκριμένο σήμα δομικό στοιχείο. Επομένως, η παρουσία του σήματος TEFLON στα τελικά προϊόντα τρίτων κατευθύνει την επιλογή του καταναλωτή όσον αφορά το προϊόν αναλόγως της θετικής ή αρνητικής του εμπειρίας όσον αφορά την επίστρωση ή ορισμένα λειτουργικά χαρακτηριστικά του προϊόντος που σχετίζονται με την παρουσία της πρώτης ύλης την οποία προσδιορίζει το εν λόγω σήμα και όχι όσον αφορά το τελικό προϊόν αυτό καθαυτό. Αντιθέτως, αν η εμπειρία του καταναλωτή ή του τελικού χρήστη του προϊόντος αποδειχθεί θετική, θα αναζητήσει το ίδιο προϊόν βάσει του σήματος της προελεύσεως του κατασκευαστή το οποίο προσδιορίζει το συγκεκριμένο προϊόν.

- 81 Από τις προεκτεθείσες εκτιμήσεις συνάγεται ότι το σήμα TEFLON που χρησιμοποιείται από τρίτους στα τελικά τους προϊόντα δεν επιτελεί την ουσιαστική λειτουργία της εγγυήσεως της προελεύσεως των εν λόγω προϊόντων. Κατά συνέπεια, αντιθέτως προς ό,τι έκρινε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 26 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, τέτοιου είδους χρήση του προγενέστερου σήματος δεν μπορεί να θεωρηθεί χρήση σήματος όσον αφορά τα συγκεκριμένα προϊόντα κατά την έννοια του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009.
- 82 Τα συμπεράσματα στις σκέψεις 69 και 81 ανωτέρω δεν αναιρούνται από τα επιχειρήματα του ΓΕΕΑ ούτε από τα επιχειρήματα της παρεμβαίνουσας.
- 83 Πρώτον, δεν μπορεί να ευδοκιμήσει το επιχείρημα του ΓΕΕΑ που αφορά τα ειδικά χαρακτηριστικά των επίμαχων τελικών προϊόντων και τους ειδικούς όρους της αγοράς των εν λόγω προϊόντων, κατά το οποίο η ουσιαστική χρήση του σήματος TEFLON που προσδιορίζει το δομικό στοιχείο πρέπει να γίνει δεκτή και για τα τελικά προϊόντα τρίτων, μέρος των οποίων αποτελεί το εν λόγω δομικό στοιχείο, καθόσον τα επίμαχα προϊόντα τελούν σε σχέση ανταγωνισμού λόγω της επιστρώσεώς τους ή της πρώτης ύλης από την οποία αποτελούνται.
- 84 Συναφώς, επισημαίνεται ότι, όπως προκύπτει από την παρατιθέμενη στη σκέψη 46 ανωτέρω νομολογία, τα χαρακτηριστικά των προϊόντων, καθώς και της οικείας αγοράς, που ασκούν επιρροή στην εμπορική στρατηγική του δικαιούχου του σήματος, πρέπει να λαμβάνονται υπόψη στο πλαίσιο της αξιολογήσεως της ουσιαστικής χρήσεως σήματος. Εντούτοις, ακόμη και αν η επιλογή του καταναλωτή όσον αφορά το τελικό προϊόν ενδέχεται να έχει επηρεαστεί από τα χαρακτηριστικά που αυτό αποκτά λόγω της παρουσίας πρώτης ύλης ή δομικού στοιχείου και, κατά συνέπεια, η εμπορευσιμότητα του εν λόγω προϊόντος μπορεί να αυξηθεί λόγω των δομικών στοιχείων που περιέχει, όπως είναι, εν προκειμένω, οι προσδιοριζόμενες από το προγενέστερο σήμα επιστρώσεις, τούτο δεν σημαίνει ότι το σήμα που προσδιορίζει το εν λόγω δομικό στοιχείο και την εμπορική του προέλευση μπορεί να θεωρηθεί ότι προσδιορίζει την εμπορική προέλευση του τελικού προϊόντος.
- 85 Ειδικότερα, η παρουσία του προγενέστερου σήματος, το οποίο προσδιορίζει δομικό στοιχείο του προϊόντος στις διαφημίσεις, τα διαφημιστικά φυλλάδια ή ακόμη και επί του ίδιου του προϊόντος, την οποία επισήμανε το τμήμα προσφυγών στη σκέψη 26 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, συνιστά εμπορική στρατηγική του κατασκευαστή του τελικού προϊόντος με την οποία προσδιορίζονται ορισμένα λειτουργικά χαρακτηριστικά του τα οποία οφείλονται στην παρουσία δομικού στοιχείου προσδιοριζόμενου από το σήμα TEFLON.
- 86 Επομένως, η χρήση του σήματος TEFLON για τα τελικά προϊόντα τρίτων μπορεί να έχει ως συνέπεια ότι επιτελεί τη λειτουργία μέσου διαφημίσεως ή διαύλου επικοινωνίας αποβλέπουσα στο να ενημερώσει ή να πείσει τον καταναλωτή (βλ., όσον αφορά την επιτελούμενη από σήμα λειτουργία της διαφημίσεως ως μέσου διαφημίσεως ή διαύλου επικοινωνίας, αποφάσεις της 18ης Ιουνίου 2009, L'Oréal κ.λπ., C-487/07, Συλλογή, EU:C:2009:378, σκέψη 58, και της 23ης Μαρτίου 2010, Google France και Google, C-236/08 έως C-238/08, Συλλογή, EU:C:2010:159, σκέψεις 75, 77 και 91). Εντούτοις, δεν

επιτελεί εξ αυτού του λόγου την ουσιώδη λειτουργία της εγγυήσεως της προελεύσεως του τελικού προϊόντος, η οποία είναι η μόνη που πρέπει να λαμβάνεται υπόψη κατά την αξιολόγηση της ουσιαστικής χρήσεως σήματος κατά την έννοια του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, του κανονισμού 207/2009.

- 87 Δεύτερον, αληθεύει ότι, όπως επισήμανε η παρεμβαίνουσα, η ουσιαστική χρήση σήματος όσον αφορά τα προϊόντα για τα οποία καταχωρίστηκε δεν σημαίνει κατ' ανάγκη ότι ο δικαιούχος που επικαλείται τη χρήση του σήματός του για τα συγκεκριμένα προϊόντα είναι και ο κατασκευαστής τους. Εντούτοις, όπως προκύπτει από το άρθρο 15, παράγραφος 2, του κανονισμού 207/2009, ο δικαιούχος σήματος μπορεί να επικαλείται τη χρήση του από τρίτο με τη συναίνεσή του. Ο τρίτος μπορεί να χρησιμοποιεί το σήμα για τα προϊόντα που ο ίδιος κατασκευάζει και διαθέτει στο εμπόριο. Επιπλέον, δεν είναι ασύνηθες δικαιούχος σήματος να διαθέτει στο εμπόριο με το σήμα αυτό προϊόντα την παραγωγή των οποίων ανέθεσε σε άλλο φορέα.
- 88 Εντούτοις, καμία από τις ως άνω περιστάσεις δεν αποδείχθηκε ούτε προβλήθηκε εν προκειμένω όσον αφορά τη χρήση του σήματος TEFLON για τα τελικά προϊόντα τρίτων. Η παρεμβαίνουσα δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία από τα οποία να προκύπτει ότι το σήμα TEFLON χρησιμοποιείται από τρίτους για τα τελικά τους προϊόντα προκειμένου να προσδιορισθεί η εμπορική προέλευση των εν λόγω προϊόντων ως παραγόμενων από την παρεμβαίνουσα ή από τρίτο, όπως υπογραμμίστηκε στις σκέψεις 70 επ. ανωτέρω.
- 89 Τρίτον, όσον αφορά το επιχείρημα που η παρεμβαίνουσα αντλεί από την απόφαση της 11ης Μαρτίου 2003, *Ansul* (C-40/01, Συλλογή, EU:C:2003:145, σκέψη 41), και το οποίο προέβαλε κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, επισημαίνεται ότι, ασφαλώς, το Δικαστήριο δέχτηκε στην προαναφερθείσα απόφαση ότι, στην περίπτωση εξαρτημάτων που συνιστούν αναπόσπαστο τμήμα των εν λόγω προϊόντων και πωλούνται με το ίδιο σήμα, η ουσιαστική χρήση του σήματος αναφορικά με τα εξαρτήματα αυτά πρέπει να γίνει δεκτό ότι αφορά προϊόντα που έχουν ήδη διατεθεί στο εμπόριο και ότι είναι ικανή να διατηρήσει τα δικαιώματα του δικαιούχου στα προϊόντα αυτά. Εντούτοις, ακόμη και αν υποθεθεί ότι η περίπτωση των εξαρτημάτων είναι συγκρίσιμη με αυτή δομικού στοιχείου που αποτελεί αναπόσπαστο μέρος τελικού προϊόντος μη δυνάμενου καταρχήν να αντικατασταθεί κατά τη διάρκεια της ζωής του προϊόντος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι περιστάσεις της υπό κρίση υποθέσεως είναι διαφορετικές από αυτές που οδήγησαν στην έκδοση της προαναφερθείσας αποφάσεως *Ansul* (EU:C:2003:145). Ειδικότερα, από την απόφαση αυτή προκύπτει ότι η εμπορική προέλευση των επίμαχων εξαρτημάτων και του προϊόντος για το οποίο τα εν λόγω εξαρτήματα έπρεπε να χρησιμοποιηθούν ήταν η ίδια. Στην υπό κρίση υπόθεση, τα τελικά προϊόντα τρίτων έχουν διαφορετική εμπορική προέλευση σε σχέση με το δομικό στοιχείο που προσδιορίζεται από το σήμα TEFLON και προέρχεται από την παρεμβαίνουσα.
- 90 Τέταρτον, ο κίνδυνος αθέμιτης συμπεριφοράς εκ μέρους τρίτου που ενδέχεται να θηλήσει να καταχωρίσει πανομοιότυπο ή παρεμφερές σήμα για τα τελικά προϊόντα, ή το ζήτημα της ενδεχόμενης φήμης του προγενέστερου σήματος, που προβλήθηκαν από την παρεμβαίνουσα κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, στερούνται σημασίας στο πλαίσιο της εκτιμήσεως της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος. Εν πάση περιπτώσει, τα συμπεράσματα στις σκέψεις 69 και 81 ανωτέρω δεν στερούν από το προγενέστερο σήμα οποιαδήποτε προστασία έναντι αιτήσεως καταχωρίσεως πανομοιότυπου ή παρεμφερούς σήματος όσον αφορά τα τελικά προϊόντα. Συγκεκριμένα, επ' ουδενί αποκλείεται η δυνατότητα της παρεμβαίνουσας να ισχυρισθεί, ανά περίπτωση, την ύπαρξη κινδύνου συγχύσεως με το σήμα τρίτου λόγω ενδεχόμενης ομοιότητας των προϊόντων και σημάτων, και, αν υποθεθεί ότι έχει αποδειχθεί, του εντονότερου από το σύνηθες διακριτικού χαρακτήρα λόγω του ότι το κοινό γνωρίζει το προγενέστερο σήμα στην αγορά. Επίσης δεν αποκλείεται η προβολή κινδύνου συγχύσεως όσον αφορά αίτηση καταχωρίσεως σήματος παρεμφερούς ή πανομοιότυπου με το προγενέστερο σήμα για προϊόντα τα οποία δεν είναι παρόμοια αν η παρεμβαίνουσα αποδείξει τη φήμη του προγενέστερου σήματος, κατά την έννοια του άρθρου 8, παράγραφος 5, του κανονισμού 207/2009.

91 Από τις προαναφερθείσες εκτιμήσεις συνάγεται το συμπέρασμα ότι το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στην προσβαλλόμενη απόφαση, καθόσον κατέληξε στο συμπέρασμα, στη σκέψη 26 της προσβαλλόμενης αποφάσεως, ότι η παρεμβαίνουσα είχε αποδείξει τη χρήση του προγενέστερου σήματος όσον αφορά τα τελικά προϊόντα δεδομένου ότι, αφενός, οι επιστρώσεις της παρεμβαίνουσας αποτελούν αναπόσπαστο μέρος της συνθέσεως και της δομής των τελικών προϊόντων τρίτων, και, αφετέρου, το προγενέστερο σήμα εμφανίζεται στα διαφημιστικά φυλλάδια και τις διαφημίσεις των εν λόγω προϊόντων.

Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά τη χρήση του προγενέστερου σήματος για τις «ομοπολυμερείς και συμπολυμερείς ρητίνες, ταινίες και φινιρίσματα, που εμπίπτουν πιθανότατα στην κλάση 1»

92 Η προσφεύγουσα αμφισβητεί ότι η παρεμβαίνουσα προσκόμισε επαρκή και κατάλληλα στοιχεία, προκειμένου να αποδείξει την ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος ακόμη και για τις «ομοπολυμερείς και συμπολυμερείς ρητίνες, ταινίες και φινιρίσματα», οι οποίες εμπίπτουν, κατ' αυτήν, «πιθανότατα» στην κλάση 1. Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι, κατά την αξιολόγηση της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος, δεν μπορούν να λαμβάνονται υπόψη αποδεικτικά στοιχεία που δεν φέρουν ημερομηνία ούτε τα στοιχεία στα οποία το προγενέστερο σήμα δεν απεικονίζεται «όπως χρησιμοποιείται στην αγορά».

93 Κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, σε απάντηση προς γραπτή ερώτηση του Γενικού Δικαστηρίου, η προσφεύγουσα διευκρίνισε ότι, στο πλαίσιο του εν λόγω επιχειρήματος, προέβαλε, μεταξύ άλλων, ότι, μολονότι η παρεμβαίνουσα προσκόμισε στοιχεία σχετικά με τον ετήσιο κύκλο εργασιών για προϊόντα όπως οι «ομοπολυμερείς και συμπολυμερείς ρητίνες, ταινίες και φινιρίσματα», δεν προσκόμισε αποδεικτικά στοιχεία στα οποία να απεικονίζεται το προγενέστερο σήμα σε συνάρτηση με τα εν λόγω προϊόντα. Αντιθέτως, τα αποδεικτικά στοιχεία στα οποία απεικονιζόταν το σήμα TEFLON αφορούσαν, κατά την προσφεύγουσα, αποκλειστικώς τα τελικά προϊόντα τρίτων. Εντούτοις, η παρεμβαίνουσα δεν προσκόμισε, όσον αφορά τα εν λόγω προϊόντα, στοιχεία βάσει των οποίων να μπορεί να υπολογισθεί ο όγκος πωλήσεων.

94 Συναφώς, υπενθυμίζεται ότι το ζήτημα κατά πόσον σήμα χρησιμοποιήθηκε ουσιαστικώς πρέπει να εκτιμάται σφαιρικώς υπό το πρίσμα του συνόλου των διαθέσιμων στοιχείων. Η εκτίμηση αυτή γίνεται με δεδομένο ότι υφίσταται αμφίδρομη σχέση μεταξύ των συνεκτιμωμένων παραγόντων [βλ., υπό αυτή την έννοια, αποφάσεις της 8ης Ιουλίου 2004, MFE Marienfelde κατά ΓΕΕΑ — Vétoquinol (HIPOVITON), T-334/01, Συλλογή, EU:T:2004:223, σκέψη 36, και VITAFRUIT, σκέψη 44 ανωτέρω, EU:T:2004:225, σκέψη 42]. Ως εκ τούτου, τα αποδεικτικά στοιχεία δεν πρέπει να αναλύονται κατά τρόπο μεμονωμένο αλλά ως σύνολο, ώστε από την ανάλυση να προκύψει η πλέον πιθανή και λογικά συνεπής σημασία. Στο πλαίσιο της συγκεκριμένης αναλύσεως, δεν αποκλείεται ένα σύνολο αποδεικτικών στοιχείων να καθιστά δυνατή την απόδειξη των υπό εξέταση πραγματικών περιστατικών, παρά το γεγονός ότι βάσει καθενός από τα στοιχεία αυτά, μεμονωμένως εξεταζόμενου, δεν θα μπορούσε να αποδειχθεί η ακρίβεια των κρίσιμων πραγματικών περιστατικών [απόφαση της 15ης Δεκεμβρίου 2010, Ercos κατά ΓΕΕΑ — Ercos Sistemas (EPCOS), T-132/09, EU:T:2010:518, σκέψη 28, και της 29ης Φεβρουαρίου 2012, Certmedica International και Lehning entreprise κατά ΓΕΕΑ — Lehning entreprise και Certmedica International (L112), T-77/10 και T-78/10, EU:T:2012:95, σκέψη 57].

95 Εν προκειμένω, όπως παραδέχεται και η προσφεύγουσα, το προγενέστερο σήμα απεικονίζεται, μεταξύ άλλων, σε διαφημιστικά φυλλάδια, διαφημίσεις ή αποσπάσματα ιστοτόπων σχετικά με τελικά προϊόντα τρίτων. Ασφαλώς, ορισμένα από τα προαναφερθέντα έγγραφα δεν φέρουν ημερομηνία, ωστόσο, στο πλαίσιο μιας σφαιρικής εκτιμήσεως, μπορούν να ληφθούν υπόψη σε συνδυασμό με άλλα αποδεικτικά στοιχεία προκειμένου να αποδειχθεί η ουσιαστική χρήση του προγενέστερου σήματος [βλ., υπό αυτή την έννοια, απόφαση της 17ης Φεβρουαρίου 2011, J & F Participações κατά ΓΕΕΑ — Plusfood Wrexham (Friboi), T-324/09, EU:T:2011:47, σκέψη 33].

- 96 Συναφώς, επισημαίνεται καταρχάς ότι ορισμένα περιοδικά ή αποσπάσματα ιστοτόπων στα οποία παρέπεμψε το τμήμα προσφυγών φέρουν ημερομηνία και ανήκουν στην κρίσιμη περίοδο.
- 97 Εν συνεχεία, όπως διαπιστώθηκε στο πλαίσιο της αναλύσεως του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, το προγενέστερο σήμα χρησιμοποιήθηκε από τρίτους για επιστρώσεις ή πρώτες ύλες παραγόμενες από την παρεμβαίνουσα. Οι εν λόγω επιστρώσεις ή πρώτες ύλες αντιστοιχούν, βάσει των πληροφοριών που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα όσον αφορά τις πιθανές χρήσεις των προϊόντων που παράγει και διαθέτει στο εμπόριο με το προγενέστερο σήμα, στα προϊόντα που πώλησε η παρεμβαίνουσα με το εν λόγω σήμα κατά την κρίσιμη περίοδο, όπως συνάγεται ιδίως από μαρτυρία και το έγγραφο που αφορά τους ετήσιους κύκλους εργασιών από τις πωλήσεις «ομοπολυμερών και συμπολυμερών ρητινών, ταινιών και φινιρισμάτων» στο έδαφος της Ένωσης από το 2003 έως το 2008, το οποίο ανέφερε η προσφεύγουσα. Η προσφεύγουσα δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο από το οποίο να μπορεί να αποδειχθεί η ακρίβεια των ετήσιων κύκλων εργασιών που προσκόμισε η παρεμβαίνουσα και οι οποίοι εμπίπτουν στην κρίσιμη περίοδο. Εξάλλου, δεν αμφισβήτησε τη λυσιτέλεια των δεδομένων που περιέχονται στα συγκεκριμένα έγγραφα.
- 98 Τέλος, όπως προκύπτει από τη δικογραφία και ιδίως από τα δύο έγγραφα που αναφέρθηκαν στη σκέψη 97 ανωτέρω, το περιεχόμενο των οποίων δεν αμφισβήτησε η προσφεύγουσα, η παρεμβαίνουσα κατέβαλε αξιόλογη διαφημιστική προσπάθεια κατά την κρίσιμη περίοδο όσον αφορά τα προϊόντα που διέθετε στο εμπόριο με το σήμα TEFLON. Όπως προκύπτει από τη νομολογία, η χρήση σήματος μπορεί να θεωρηθεί ουσιαστική οσάκις το εν λόγω σήμα χρησιμοποιείται για να κατακτήσει πελατεία, ιδίως στο πλαίσιο διαφημιστικών εκστρατειών [βλ., υπό αυτή την έννοια, απόφαση Ansuι, σκέψη 89 ανωτέρω, EU:C:2003:145, σκέψη 37]. Επομένως, το εν λόγω στοιχείο συνιστά μια επιπρόσθετη σημαντική ένδειξη της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος κατά την κρίσιμη περίοδο όσον αφορά τις αντικολλητικές ουσίες της παρεμβαίνουσας [βλ., υπό αυτή την έννοια, απόφαση της 14ης Δεκεμβρίου 2006, Gagliardi κατά ΓΕΕΑ — Norma Lebensmittelfilialbetrieb (MANU MANU), T-392/04, EU:T:2006:400, σκέψη 86].
- 99 Κατά συνέπεια, τα αποδεικτικά στοιχεία που δεν φέρουν ημερομηνία ή τα στοιχεία στα οποία δεν απεικονίζεται το προγενέστερο σήμα σε συνάρτηση με τα τελικά προϊόντα τρίτων ορθώς ελήφθησαν υπόψη από το τμήμα προσφυγών κατά τη σφαιρική αξιολόγηση των αποδεικτικών στοιχείων της ουσιαστικής χρήσεως του προγενέστερου σήματος όσον αφορά τα προϊόντα της παρεμβαίνουσας. Κατά συνέπεια, το εν λόγω σκέλος του δεύτερου λόγου ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.
- 100 Εκ των προεκτεθέντων συνάγεται το συμπέρασμα ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πρέπει να ακυρωθεί, καθόσον, αφενός, η αιτιολογία όσον αφορά το συμπέρασμα του τμήματος προσφυγών στη σκέψη 28 της προσβαλλόμενης αποφάσεως είναι ανεπαρκής και, αφετέρου, το τμήμα προσφυγών υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο στη σκέψη 26 της προσβαλλόμενης αποφάσεως. Υπό αυτές τις περιστάσεις, παρέλκει η εξέταση του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η προσφεύγουσα καθώς και του ζητήματος του παραδεκτού των εγγράφων που προσκομίστηκαν ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου προς στήριξη του συγκεκριμένου λόγου ακυρώσεως.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 101 Κατά το άρθρο 87, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα. Δεδομένου ότι το ΓΕΕΑ ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα της προσφεύγουσας, σύμφωνα με αίτημά της. Δεδομένου ότι η προσφεύγουσα δεν ζήτησε την καταδίκη της παρεμβαίνουσας στα δικαστικά έξοδα, ορίζεται απλώς ότι η προσφεύγουσα θα φέρει τα δικαστικά της έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πρώτο τμήμα)

αποφασίζει:

- 1) **Ακυρώνει την απόφαση του πρώτου τμήματος προσφυγών του Γραφείου Εναρμονίσεως στο πλαίσιο της Εσωτερικής Αγοράς (εμπορικά σήματα, σχέδια και υποδείγματα) (ΓΕΕΑ) της 29ης Σεπτεμβρίου 2011 (υπόθεση R 2005/2010-1).**
- 2) **Το ΓΕΕΑ φέρει τα δικά του δικαστικά έξοδα καθώς και τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκε η Polytetra GmbH.**
- 3) **Η EI du Pont de Nemours and Company φέρει τα δικά της δικαστικά έξοδα.**

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 16 Ιουνίου 2015.

(υπογραφές)

Περιεχόμενα

Ιστορικό της διαφοράς	2
Αιτήματα των διαδίκων	4
Σκεπτικό	5
Επί της υποχρέωσης αιτιολογήσεως	5
Επί του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αφορά παράβαση του άρθρου 42, παράγραφοι 2 και 3, και του άρθρου 15, παράγραφος 1, του κανονισμού 207/2009	9
Επί της κρίσιμης περιόδου	11
Επί του πρώτου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, όσον αφορά τη χρήση του προγενέστερου σήματος για άλλα προϊόντα πλην των «ομοπολυμερών και συμπολυμερών ρητινών, ταινιών και φινιρισμάτων»	12
– Επί του ζητήματος αν το δομικό στοιχείο και το προϊόν στο οποίο το πρώτο ενσωματώνεται ανήκουν στην ίδια κατηγορία προϊόντων	14
– Επί της ουσιώδους λειτουργίας του προγενέστερου σήματος	15
Επί του δεύτερου σκέλους του δεύτερου λόγου ακυρώσεως, το οποίο αφορά τη χρήση του προγενέστερου σήματος για τις «ομοπολυμερείς και συμπολυμερείς ρητίνες, ταινίες και φινιρίσματα, που εμπίπτουν πιθανότατα στην κλάση 1»	19
Επί των δικαστικών εξόδων	20